

סימוכין: 69813

טופס פנייה ללשכת היועץ המשפטי לממשלה

פרטי הפונה (שדות המסומנים בכוכבית (*) הם שדות חובה)

שם פרטי	שם משפחה		
אברהם (אבי)	וייס		
רחוב	מטען למשלוח דואר		
גולדה מאיר	יישוב		
	ראשון לציון		
מיקוד	תא דואר	מספר בית	
7572013		13	
טלפון מישני	טלפון ראשי		
077-4900585	054-4660805		
פקס	דואר אלקטרוני		
077-4900585	aviw@telecomnews.co.il		

מענה המשרד יישלח בפקס או בדואר בלבד

פרטי הפנייה (שדות המסומנים בכוכבית (*) הם שדות חובה)

נושא

בקשת תגובה לכתבה (ככל שתחפצו להגיב) באתר Telecom News

תיאור המקרה:

שלום רב,
 מצ"ב כתבה נוספת בסדרה, שתעלה לאוויר ממש בקרוב, תחת הכותרת: "חשיפת הסיבה לתפירת תיק 4000 ב"נקודת האפס": "פרשת עורכי הדין".
 בנושא זה כבר הוגשה פנייה ליועמ"ש, מס' פניה 68890.
 כ"כ מצ"ב פנייה לנש"מ, בנושא הנדון בכתבה, פנייה שלא נענה ומשלימה את האמור בכתבה המצ"ב ובפנייה הקודמת בנושא זה - ליועמ"ש.

שורה 1

מסמך

Telecom News - חשיפת הסיבה לתפירת תיק 00

שורה 2

מסמך

תלונה לנשמ בעניין אריק רשף.pdf

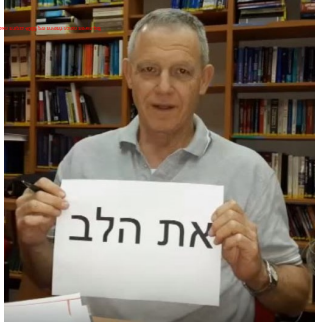
טופס זה מנוסח בלשון זכר אך מיועד לשני המינים כאחד.
 טופס זה מכיל מידע מוגן על פי חוק הגנת הפרטיות.

חשיפת הסיבה לתפירת תיק 4000 ב"נקודת האפס": "פרשת עורכי הדין"

דף הבית << כתבות ראשיות לדף הבית << [בלעדי](#) << חשיפת הסיבה לתפירת תיק 4000 ב"נקודת האפס": "פרשת עורכי הדין"

חשיפת כל פרטי "פרשת עו"ד אריק רשף", שהיא בפועל פרשת הסתרת חלקו של היועמ"ש מנדלבליט ולשכתו, בכל האישורים הרגולטוריים במשרד התקשורת סביב "תיק בזק" ו"תיק 4000", מה שהוביל להחלטה להסתיר את כל המעורבות הזו ולגלגל את ההאשמות המומצאות על נתניהו, שלא היה מעורב כלל בתהליכי קבלת ההחלטות הללו. חשיפה בלעדית, צעד אחרי צעד, כיצד הפרקליטות והיועמ"ש העלימו ועדיין מעלימים את קיומו של עו"ד אריק רשף, כדי לא "להרוס" את "תיק 4000".

מאת: אבי וייס, 30.1.20, 07:00

למי ששואל אותי למה אני ממשיך בפרסום וחשיפות בסדרת "תיק 4000 התפור", כנראה, שפספס את כל או את רוב פרקי הסדרה ולכן **בנספח א'** כאן למטה ריכזתי את ההסבר המפורט לשאלה.

בקצרה: אני מטפל בחשיפת "תפירת התיק", נושא שעד רגע זה לא טופל בכלל ו"שעון ההתיישנות", שנוגע לכל מה שחשפתי, מתקדם במהירות.

יתרה מכך, חלק מהמעורבים ב"תפירה" כבר פרשו (חוקרים, קצינים, פרקליט המדינה ועוד) ובלי "עצירת שעון ההתיישנות" (שכבר "סופר" שנתיים עד 3 שנים מהאירועים הנחשפים מתחילת הסדרה), הנושא הזה לא ייחקר ולא ייבדק לעולם בקצב אי הטיפול בנושא החמור ביותר הזה.

לכן, מתחילת הדרך קראתי לקמת ועדת חקירה ממלכתית, או למצער: ועדת בדיקה בראשות שופט (בדימוס), לפי סעיף 8 לחוק הממשלה, שזה בסמכות שר המשפטים.

מה שאני חושף הפעם, זו ההסתרה המכוונת של מעורבות הדרגים הבכירים במערכת המשפט בישראל, בתהליכי קבלת ההחלטות של "תיקי בזק ו-4000" [מה ההבדל בין התיקים? זה מוסבר בהרחבה בכתבה בסדרה תחת הכותרת: "[תיק 4000: מתי, מדוע ואיך הוא הפך מ"תיק בזק" ל"תיק תפור ומחורר?"](#)].

הסתרת המעורבות הזו, מלווה את תהליכי החקירה, את כתב החשדות שהפך לכתב אישום, לכל אורך התקופה (שכעת "שעון ההתיישנות" רץ ומתקדם, לגבי המעשים הפליליים, לכאורה, שחשפתי).

כך, "הקליקה" מסתירה היטב את מעורבות היועמ"ש הקודם לגבי אישור מה שמכונה "המיזוג", מסתירה את מעורבות היועמ"ש הנוכחי מנדלבליט בתחום "ניגוד העניינים" של נתניהו - אלוביץ', ומסתירה מעורבות של כמה משנים ליועמ"ש (שלאחד מהם נתייחס בכתבה זו), פרקליט המדינה לשעבר וכמה כפופים לו, לרבות פרקליטת מיסוי וכלכלה ת"א, יועצים משפטיים אחרים (קרוב ל-10) ובכללם היועצת המשפטית של משרד התקשורת.

כבר בתחילת החשיפה, אני חייב להדגיש, לא מצאתי עד כה שום טענה, שאני יכול לייחס, מעיון וניתוח שלל המסמכים, שאני חושף כאן, לעו"ד אריק רשף עצמו (בתמונה למעלה משמאל, התמונה לקוחה מ[מאן](#)) בשום נושא.

הוא זה ש"מכב" בחשיפה זו, של "תיק האפס", שהוביל ל"תיק בזק" ומשם "לתיק 4000".

לפי מיטב ידיעתי כרגע, הוא מילא את תפקידו בתחום המשפטי, כפי שהוא ראה אז לנכון מבחינה מקצועית, וקיבל גיבוי ואישור לכך, מהמשנה ליועמ"ש. לא ידועה לי בכלל מידת מעורבותו בכל "החלפת המסמכים", שהוא הכין למנכ"ל, מסמכים, שזרמו לצמרת בזק הלוח ושוב במיילים פרטיים, מהמנכ"ל והעוזרת המקצועית הבכירה שלו.

הטענות שלי בחשיפה כאן מופנות למי שהחליט לא לחקור את הפרשה הזו, ולכל מי שידע עליה, ולכל מי ששותק עד היום. בהמשך כאן אפרט עם מסמכים מי ידע על הפרשה ומה חלקו בה.

זה הלב של השאלה, האם מעשיו של שלמה פילבר בנושא הזה של "תיק בזק" היו פליליים, או שהוא נהג כשורה על פי ייעוץ משפטי, שאישר את כל התרגילים והמהלכים הרגולטוריים הללו. הרי הוא קיבל את האישורים המשפטיים הללו, אחרי שנתניהו סולק ע"י היועמ"ש מטיפול בזק, בגלל קשריו עם אלוביץ'.

כלומר: מי שאישר, ידע את זה (את קשרי נתניהו ואלוביץ', שמופיעים לא רק במסמכים אלא בשפע כתבות בעיתונים, יום אחרי יום) ולמרות זאת אישר את המהלכים הרגולטוריים. כלומר: האישורים המשפטיים הללו נעשו כדין, משום שהם היו לטובת שוק התקשורת, כפי שראו זאת המחליטים - באותה עת.

כך שאם הכל כשר, לא יכול להיות תיק פלילי כנגד נתניהו, במיוחד כששר התקשורת באותה עת של קבלת ההחלטות, היה צחי הנגבי, שגם אישר את המהלכים הרגולטוריים הללו (ולא נתניהו). כלומר: מישהו בכוונה החליט לסלק כל זכר לאישורים המשפטיים, שהיו סביב תהליכי קבלת ההחלטות, כי הם מובילים היישר אליו.

שלא יהיה צל של ספק, בראש רשימת מי שידע מכל התהליכים הללו, נמצא כיום היועמ"ש, ד"ר אביחי מנדלבלט, בתמונה משמאל, שקיבל תלונה מסודרת בנושא.

אם בזמן אמת (מחצית שניה 2016) הנושא הזה הועבר אליו לאישור - הרי זה טעון חקירה.

לא מן הנמנע, שהוא לא ידע על כך "בזמן אמת", כמו שלא ידע על פרשיות חמורות אחרות, שהתרחשו בתיק 4000, שמסתיימים אותן עד היום (וכעת הפרקליטות מנסה להוציא "צווי חסיון" על המעשים החמורים הללו). כל עוד מטייחים את העניין הזה - הכל אפשרי.

ועתה לעניין עצמו:

1. דיווחתי על "פרשת עו"ד אריק רשף" בזמן אמת ליחידה החוקרת (אז: הרשות לניירות ערך), אבל זה לא נחקר כלל. הנה האישור, שהמידע, שמסרתי הגיע ליעדו (כלומר: ליחידה החוקרת, שחקרה את "תיק בזק" בליווי צמוד של פרקליטות מיסוי וכלכלה ת"א).

הצילום הזה (גזור מכאן). לחיצה על התמונה מגדילה אותה:

TelecomNews	
מאת: נשלח: אל: נושא:	שרונה מזליאן לוי <Sharonam@isa.gov.il> יום ראשון 03 ספטמבר 2017 10:34 aviw@telecomnews.co.il הנדון: מידע שהתקבל אצלי
zalian Levi Sharona of Investor Education Unit srael -Tel: +972 6556441 M@isa.gov.il www.isa.gov.il	<div style="border: 1px solid red; padding: 2px; display: inline-block;"> קיבלתי העברתי ותודה ושבע טוב </div> <div style="border: 1px solid red; padding: 2px; display: inline-block; margin-top: 10px;"> רשות נירות ערך </div>
שרונה מזליאן לוי // דוברת הרשות והממונה על חינוך הציבור רשות נירות ערך בנייני גנים 22, ירושלים טלפון: 02.6556441 פקס: 02.6513646 נייד: 050.6230453 Sharonam@isa.gov.il www.isa.gov.il	מאת: <AviW@telecomnews.co.il> "TelecomNews" אל: <Sharonam@isa.gov.il> תאריך: 10:46 01/09/2017 נושא: מידע שהתקבל אצלי

אציין, שזה לא המידע היחיד, שעברתי בזמן אמת ליחידה החוקרת.

בנוסף, ידוע לי בוודאות, שאנשים נוספים העבירו מידע בזמן אמת, ליחידה החוקרת.

אחד מהם הוא סיני ליבל, בתמונה משמאל, שהעביר מידע בנוגע לפרשות חמורות שנחשפו, גם באתר זה ושנוגעות אישית וישירות ל"עד המדינה" שלמה פילבר ולמערכת המשפטית המלווה את תהליכי קבלת ההחלטות הללו במשרד התקשורת, מאז ועד היום.

בבוא העת אחשוף את הכל.

הפעם, אסתפק בחשיפת "פרשת עו"ד אריק רשף", שהיא המפתח של ההבנה למה "נתפר תיק" לנתניהו בתיק 4000.

כבר זיהיתי בוודאות מלאה מגובה במסמכים רבים, את "נקודת האפס" של תהליכי תפירת התיק, כמפורט במאמר: "נקודת האפס - Ground Zero שבו החלה תפירת תיק 4000 נחשף!". כאן נחשף הטריגר (המניע) לתהליך הזה, ב"נקודת האפס".

העיקר בחשיפה כאן: שום דבר מזה לא נחקר.

איש לא נחקר. שום פרט לא נחקר. כלום.

2. למה?

מי, שקרא את כל פרקי הסדרה, (שהפרק האחרון שלה, מס' 38 נמצא כאן), לא זקוק לתשובה.

למי שלא קרא את הסדרה ועדיין שואל, אענה על זה מאוד בקצרה:

- כל מה מה שלא מוביל לנתניהו - לא חוקרים.
- כל מה שמוביל ליועצים משפטיים, לצמרת הפרקליטות, לצמרת המשנים ליועמ"ש וליועמ"ש עצמו - לא חוקרים. פשוט מטייחים ומסתירים.

העיקרון הראשון של "הקליקה", בו נתקלתי שוב ושוב מתחילת העשור (למשל כאן וכאן) הוא ברור: "אחד שומר על התחת של השני", אחרת - כולם נופלים. צמוד לזה העיקרון המשלים: "אחד מקדם את השני", כדי לקיים את הכלל הראשון ולדאוג, שיימשך לנצח, דור אחרי דור, של בעלי תפקידים בכירים במערכת הזו.

3. למי זה מוביל ב"קליקה", בפרשת "עו"ד אריק רשף"?
למשנה ליועמ"ש (לשעבר), עו"ד אבי ליכט, בתמונה משמאל.

בהמשך הכתבה אפרט זאת לפרטי פרטים, עם המסמכים הרלבנטיים.

בשלב זה אסתפק בציון העובדה, כי על פי [ציון ופרסום ברדיו](#) של כתב גל"ץ - מיכאל האוזר טוב, עו"ד אבי ליכט, לשעבר המשנה של עו"ד ד"ר מנדלבליט, **שוב נשכר על ידי "כחול לבן" - אבל הפעם בעניין תיק נתניהו**: עו"ד ליכט ליווה וילווה מטעמם את הקמת ועדת החסינות ואת הדיונים בה. כך, נכתב בציון של כתב גל"ץ: "כזכור ליכט נתן עדות בתיק 4000, אבל נמנע מעיסוק בתיקי נתניהו במסגרת תפקידו כמשנה ליועמ"ש".

ההימנעות שלו בעיסוק בתיקים היא בגלל שהוא היה **עד תביעה** - כמפורט [כאן](#), בתיק 4000.

הוא עדיין **עד חשוב ביותר שטרם נחקר נכון**, ב"פרשת עו"ד אריק רשף".

עו"ד [אבי ליכט](#) הוא **עד מס' 126 ברשימת העדים בכתב האישום** כנגד נתניהו.

כך, עד תביעה מטעם הפרקליטות כנגד נתניהו מסייעת ל"כחול לבן" כנגד נתניהו...

זה - **על פניו**. "ניגוד עניינים" הזועק לשמיים, שלא לדבר על היעדר הגדרה של "ציון" בעניינו.

הבעיה המרכזית: בעלי תפקידים כמוהו, כמו היועמ"ש, פרקליט מיסוי וכלכלה ת"א, פרקליט המדינה לשעבר, היועץ המשפטי של הכנסת, היועצת המשפטית של משרד התקשורת ועוד כמה בכירים, בטוחים, שהמושגים "ניגוד עניינים", "הפרת אמונים" וכיו"ב, חלים רק על אנשים ששם משפחתם הוא במקרה **נתניהו**, ובשום פנים ואופן לא על עצמם.

[הם נמצאים מעל לכל חוק ונורמה במדינת ישראל.](#)

יתרה מכך. היועמ"ש לא דאג, שהיועצת המשפטית של משרד התקשורת, עו"ד **דנה נויפלד**, תחליף \ תעדכן את "[הסדרי ניגוד העניינים](#)" של עצמה. זאת, מסיבות רבות, אחת מהן היא, התעלמות מחשיפה של חלקו של בן זוגה, עו"ד ד"ר **דודי תדמור** בהתארגנות של עורכי דין בכירים בישראל [כנגד נתניהו](#). הוא הפך את עצמו לאחד **מהמובילים** במאבק נגד ראש הממשלה ונהיה (ביוזמתו) אחראי על גיוס הכספים וקביעת סדר היום לישיבת החירום של עורכי הדין ([כאן](#)). סיבה חשובה שנייה היא ה"אקזיט" של IBC (נרכשה ע"י סלקום ותש"י), מה שמכונה על ידי "[תיק 5000](#)", שבכוונה לא נחקר (למרות שלפני כשנה וחצי הייתה החלטה כן לחקור)...

4. אז מה זו "פרשת עו"ד אריק רשף"?

זו פרשת תפירת "המטרייה המשפטית" המפוברקת, "מטריה משפטית", שנפתחה מעל מהלכי הרגולציה של שלמה פילבר בשנים 2016 עד מחצית 2017, בעניין ההקלות הרגולטוריות לקבוצת בזק:

א. איך "תיק בזק" של שנת 2017 הפך ל"תיק 4000" בשנת 2018. חלק מהפרק הזה [לקוח מכאן](#).

למי ששכח, "תיק בזק" החל להיחקר באופן סמוי בסוף 2016 וחקירה גלויה החלה במחצית 2017, כמפורט בלוח הזמנים [בנספח ג' כאן](#) בתחתית הכתבה, כאשר **נתניהו** לא היה לא בחקירה הגלויה ולא בחקירה הסמויה, מהסיבה הפשוטה: הוא הורחק ממשרד התקשורת הרבה קודם לכן, לפני מחצית 2016. מייד נבין למה זה חשוב.

שלמה פילבר (בתמונה משמאל), מנכ"ל משרד התקשורת דאז, היה במרכז החקירה (מהצד של משרד התקשורת), ביחד עם העוזרת המקצועית הבכירה שלו דאז, **עדי קאהן גונן**.

זה לא הפריע לגורמי אכיפת החוק להניע את הזמנים ב"כתב החשדות" ומייד נגיע לכך. החקירה של הרשות לניירות נערכה בליווי ובפיקוח פרקליטות מיסוי וכלכלה ת"א והגיעה לסיום חקירה ([כאן](#)) בסוף 2017.

נתעלם כרגע מהחשדות הכבדים כלפי ראשי בזק (בעיקר בעניינים של חוק ניירות הערך וחוק העונשין), כאשר הוצגו לגביהם ממצאים מאוד ברורים מלווים בראיות. החלק הנוגע לעניינו, רגולציית משרד התקשורת וסיוע ראשי משרד התקשורת לקבוצת בזק ולבעליה: **שאול אלוביץ'**, מצוי בפסקה הבאה בסיכום החקירה של הרשות לניירות ערך:

• **קידום אינטרסים של בזק במשרד התקשורת תוך ביצוע עבירות על חוק העונשין וחוק ניירות ערך** – במסגרת פרשה זו נמצאה תשתית ראייתית לכאורה לביצוע פעילות מרמית, מתמשכת ומכוונת מצד מנכ"ל משרד התקשורת וכן נושאי משרה ועובדים נוספים בחברת בזק, אשר פעלו בצורה שיטתית לקידום האינטרסים של חברת בזק כאשר פעילות זו מתבצעת לא פעם תוך הסתרתה מהגורמים המקצועיים ובכלל זה המשפטיים במשרד התקשורת ומגורמים רלבנטיים במשרדי ממשלה אחרים. פעילות זו כללה, בין היתר, העברה שיטתית של מסמכים מסווגים, ניירות עמדה פנימיים, תכתובת ומסמכים מדיונים בין-משרדיים, לרבות כאלה אשר טרם נדונו בפורומים המוסמכים. במסגרת זו נהגו גורמים בחברת בזק לעבור על המסמכים המודלפים, לתת את הערותיהם עליהם, לנסחם ולעיתים אף לכתוב אותם בכללותם והכל בהתאם לצרכיהם האסטרטגיים, הטקטיים והעסקיים.

איך ב"מטה קסם" **תוך פחות מ-3 שבועות**, התיק הזה, ששמו "תיק בזק", **שנתניהו לא היה בו בכלל**, הפך לתיק, **ששובב רק סביב נתניהו**, וכולל בתוכו 4 עדי מדינה: 2 עדי מדינה עם הסכם כתוב: **שלמה פילבר וניר חפץ**, ועוד אחד, **אילן ישועה**, שהוא בפועל "עד מדינה" **בלי שהוכרז** ככזה ועוד אחד, שמשום מה לא קיים ב"כתב החשדות": **אבי ברגר** (המנכ"ל שקדם ל**שלמה פילבר**), אבל הוא זה ש"חיבר והמציא" את "תחילת כתב החשדות" בכל הנוגע לסיוע לבזק - "התמורה לשוחד" (כשמה שהוא המציא, עבר ממנו ל"הארץ" - "דה-מרקר" ולכמה כלי תקשורת אחרים, **ומשם זה נחת היישר ל"כתב החשדות", דרך המשטרה, הפרקליטות והיועמ"ש, בנוסחים כמעט זהים**).

הפלא הזה (של איתור "עדי מדינה") הוא גם גאוות המשטרה **בסיכום החקירה שלה**:

עם התפתחות החקירה בוצעו מאות פעולות חקירה, **וכן נחתמו הסכמי עדי מדינה עם שני חשודים – שלמה פילבר וניר חפץ**, אשר חשפו התנהלות פסולה בין נתניהו לאלוביץ' **בשני צירים מרכזיים: הטיית הסיקור התקשורתית תמורת רגולציה מיטיבה**.

לעניות דעתי, לקחו כאן את "עדי המדינה" **הלא נכונים**, אבל זו רק דעתי (שניתן **לקרוא עליה כאן**). **העיקר**: אני לא מכיר שום חקירה, שהתקיימה אי פעם בישראל, או בכל מדינה דמוקרטית אחרת בעולם, שבה החוקרים הצליחו **תוך פחות מ-3 שבועות**, לגייס 4 "עדי מדינה" (2 "בחתימה" על הסכם כתוב של "עד מדינה", 2 בלי "חתימה" על הסכם), רק כדי "להפיל" אדם אחד המצוי בתפקיד פוליטי כה חשוב כמו ראש ממשלה.

זה לא הדבר היחיד, שהטריד אותי. הטרידו אותי **2 הלייקים, ששלמה פילבר נתן לי בטוויטר**, שזה בתוספת ההדלפה של מסמך חסוי והשיחות, שניהל עם התקשורת, היו סיבות מספקות לבטל עימו את הסכם "עד המדינה", מה **שלא קרה**, וכן דבריו **(כאן בהחדשות, וכאן בבבלוג של עמית סגל וגם כאן בדה-מרקר)**, שהוא **פעל כדין ויש להמתין עד סוף הפרשה ולהיווכח, שהוא פעל כדין**.

ההסבר היחיד, שיש לי לתופעות המוזרות הללו - כבר רמזתי עליו בעבר **כאן**. לאחר ניתוח המסמכים, שאציג כאן בהמשך, הגעתי כעת למסקנה, שהוא **(שלמה פילבר) - כנראה צודק**.

הוא הפך להיות "עד מדינה", ייתכן בתרגיל, שבושל על ידו, אולי בשת"פ מלא של 3 עדי המדינה המקבילים לו (**חפץ, ברגר וישועה**), בתיאום עקיף או ישיר עם הפרקליטות, רק כדי **שהוא לא יעיד ולא יפיל את התיק**, **ששמו "תיק בזק", על עו"ד דנה נויפלד, עו"ד אבי ליכט ושאר חברי ה"קליקה" בצמרת המשפטית של ישראל**.

דבריו זוכים לחיזוק מהעוזרת שלו, **עדי קאהן גונן**, (בתמונה משמאל), שעניינה תקוע מעל לשנה וחצי בפרקליטות מיסוי וכלכלה ת"א, **כמופיע כאן**, וייתכן וייסגר התיק הזה כנגדה, כחלק מ"העלמת" שלמה פילבר מ"תיק בזק".

עדי טענה בלהט, גם בבית המשפט ישירות וגם דרך עורך דינה (כמופיע **כאן וכאן**), שכל מה שעשתה בעניין בזק היה **חוקי ונעשה בגיבוי וליווי משפטי**. מתוך הכרותי והבנתי, אני נוטה בברור להאמין לה.

אם שניהם (המנכ"ל והעוזרת המקצועית שלו) אומרים את האמת, שהם **עבדו כחוק ועם הייעוץ המשפטי**, אז מי בדיוק **אישר את פעולותיהם?**

אם כל פעולותיהם **אושרו משפטית**, איך הם פתאום הפכו **לחשודים בפלילים ב"תיק בזק"??**

יתרה מכך. לא נמצא שום זכר לאיזו **הטבה**, תשלום, או הבטחה של הטבה, שיכולים להתפרש כשוחד, מכל סוג, שניתנו למנכ"ל המשרד דאז ולעוזרת המקצועית שלו מצד קבוצת בזק ובעליה, בתמורה לרגולציה החדשה, שהם המציאו לטובת קבוצת בזק. אפילו "כתבות מלטפות ומפנקות" **הם לא קיבלו**, גם לא מוואלה!.

העיקר: איך התיק הזה ("תיק בזק") השתנה לפתע והפך ל"תיק 4000", עם **חשוד מרכזי לגמרי אחר**, שקפץ לו לפתע לתוך

הפרשה (ושמו נתניהו)??

כדי להבין ולפתור את השאלות והתהיות הללו - יש לנתח זאת שלב אחרי שלב.

גם אחרי הגשת [טיוטת כתב האישום כנגד נתניהו בתיק 4000](#), עדיין הפרקליטות לא החליטה מה לעשות עם התיק, שנפתח כנגד [עדי קאהן גונן](#), העוזרת המקצועית של [שלמה פילבר](#) ומי שעסקה בפועל בכל הנושאים שהוא הואשם בהם ב"תיק בזק".

בינתיים, [עדי מצאה לעצמה מקום עבודה חדש](#), מנכ"לית [ארגון NLP-PLUS](#).

ללא ספק, מדובר בסוגיה משפטית לא פשוטה, שאני מניח, שהפרקליטות תדע לפתור בשיטות הרגילות של "סגירת תיקים" למי שלא חפצים בפרקליטות, שיעמוד לדין.

המקרה של [רות דוד](#) (פרקליטת מחוז ת"א לשעבר בפרקליטות), הוא דוגמה מצוינת לתהליכים המשפטיים הנהדרים הללו.

ב. איך התחיל "תיק בזק"?

חקירת "תיק בזק" החלה מ-2 כיוונים:

- (1) מהכיוון של קבוצת בזק ובעליה, שביצעו מניפולציות חשבונאיות ועבירות, לכאורה, על חוקי ניירות הערך ועוד חוקים, כרגע לא נעסוק בכך בכלל,
- (2) מהכיוון של צמרת משרד התקשורת, שנתנה (לטענת כתב האישום) הטבת ענק לבזק ובעליה, באמצעות שינוי כללי הרגולציה החלה על קבוצת בזק.

חשוב להדגיש, שבנקודת הזמן הזו ([המחצית השנייה של 2016](#)), התקשורת היה מוצפת בטענות ל"דילים" בין [אלוביץ' לנתניהו](#) והעניין הזה בא לידי ביטוי בנושא "הסכם ניגוד העניינים", שחתם עליו היועמ"ש ד"ר [מנדלבליט](#), נושא, שכבר עסקנו בו בנפרד, בכתבה נפרדת, שהתרכזה, בעו"ד [דנה נויפלד](#), עו"ד [דינה זילבר](#) והיועמ"ש.

אבל "הדילים" בין [אלוביץ' לנתניהו](#) לא היו ולא נמצאו בחקירה של "תיק בזק", כי [נתניהו](#) לא נמצא ולא נוכח, לא ישירות ולא בעקיפין (למשל דרך שליחים) בחקירה הזו, לא הגלויה ולא בחקירה הסמויה, שקדמה לחקירה הגלויה. הסברים על הכאוס בחקירה הזו וזו שאחריה [יש כאן](#), למי שמעוניין לצלול לפרטים.

[הטריגר](#) לחקירת "תיק בזק" מהצד של משרד התקשורת היה [המכתב של שלמה פילבר](#) למנכ"לית בזק לקראת סוף דצמבר 2016, מכתב, שהפתיע את כל השוק, מכתב בו [שלמה פילבר](#) אישר לבזק את "[הורדת ההפרדה התאגידית](#)", כשלב מקדים להורדת "ההפרדה המבנית", מה שמאפשר לבזק למזג לתוכה את YES ולנסות לנצל את "נכס המס" הקיים בעסקת המיזוג הזו.

המהלך הזה [כשל](#), אבל בנקודת הזמן של דצמבר 2016, איש מהעוסקים בעניין, לא היה ער לכך ולא חזה, שהמהלך ייכשל כישלון ענק וגם יהפוך לתיק פלילי.

בזק פרסמה הודעה לבורסה בעקבות המכתב הזה של [שלמה פילבר](#) ([כאן](#)). לאחר הרעש, שהמסמך הזה עשה, [שלמה פילבר](#) שלח לבזק הבהרה, [שייערך שימוע](#) גם על עניין "הורדת ההפרדה התאגידית" ובזק הוציאה תיקון להודעתה לבורסה ([כאן](#)).

ג. היכן המסמך של שלמה פילבר?

הוא לא עלה מעולם לאתר משרד התקשורת וניסיון לקבל אותו דרך "חוק חופש המידע", נתקל בתגובה, שזה "חומר חקירה". אולם, המסמך הזה דלף ופורסם מזמן בכלכליסט ([כאן](#)), ולא ברור לי למה הוא מוסתר, כי לא נראה, שיש בו איזה [סוד](#).

להערכתי, המסמך הזה מוסתר לא בגלל תוכנו (התוכן של המכתב [זהה לחלוטין למה שבזק פרסמה](#) בהודעתה לבורסה, [הודעה הגלויה לכל](#) - גם כיום) אלא [בגלל לוח התפוצה של המסמך](#).

המכתב ממוען [לסטלה הנדלר](#), מנכ"לית בזק (בתמונה משמאל), וההעתקים לידיעה הם: [צחי הנגבי](#) - מ"מ שר התקשורת, [מימון שמילה](#), משנה למנכ"ל, [הרן לבאות](#), סמנכ"ל בכיר לכלכלה, ועו"ד [דנה נויפלד](#), היועצת המשפטית של משרד התקשורת.

לפי הנהוג מזה שנים במשרד התקשורת, מי שעסק בהכנת מסמך רגולטורי, או בסיוע לגיבושו, הוא זה המכותב לידיעה ("העתקים") באותו מסמך רגולטורי, שנחתם ע"י בעל הסמכות לחתום על החלטות רגולטוריות (בד"כ השר או המנכ"ל).

רק רגע, האם כל אלה, שנמצאים בלוח התפוצה לידיעה, [היו בסוד העניין ואישרו את המכתב הזה?](#)

התשובה המלאה בהמשך. בקיצור: [כן](#).

אז [מה עושה כאן היועצת המשפטית של משרד התקשורת](#), עו"ד [דנה נויפלד](#)???, היא הרי בכלל [מונעה וממזמן לעסוק בענייני](#) בזק (כאמור [כאן](#) ו[כאן](#))?

בהמשך, נחשוף בכתבה נפרדת גם את ההסבר לתעלומה הספציפית הזו.

יתרה מכך. היא (עו"ד [דנה נויפלד](#)), בנקודת הזמן הזו של שליחת המכתב לבזק - נמצאה ממש לקראת יציאה לחל"ד (חופשת

ד. הממונה על ההגבלים העסקיים: [כאן](#). העניין מאושר ללא התנגדות או הערות (למעט הצורך בשימוע).

ה. **משרד האוצר: כאן וכאן**. יודגש, שלאוצר אין מעמד **בחוק** או **בתקנות** בעניין זה, גם לאישור המוצע טרם שליחת המכתב אין השפעה ישירה על תחומי האחריות של האוצר. יחד עם זאת, במשך שנים, האוצר מעורב (די בכוח ובארגסיביות יתרה, יש לומר), בנעשה במשרד התקשורת. יותר מאוחר, בדיון בכנסת, בוועדת הכלכלה ([כאן](#)), נציג האוצר **הכחיש**, שידע מהמהלכים של **שלמה פילבר**, אבל בזמן אמת - האוצר כן קיבל עדכון. כך, שהטענה הזו היא לא בדיוק מבוססת. בכל מקרה, לאוצר אין מעמד חוקי משום סוג בהליך הספציפי הזה (של מה שמכונה "מיזוג" רגולטורי).

ו. **הלשכה המשפטית של משרד התקשורת**: תשומת לב, שבמסמך של מבקר המדינה אין את המילים עו"ד **דנה נויפלד** ולא **היועצת המשפטית של משרד התקשורת**. יש רק את המילים "**הלשכה המשפטית**". זאת, למרות שעו"ד **דנה נויפלד** הייתה במשרד בעת שליחת המכתב של המנכ"ל ובעת הכנת טיוטת המדיניות החדשה כלפי בזק (מדיניות חדשה, שהובילה למכתב המנכ"ל לבזק).

למה במסמך המבקר שמה לא מוזכר? כנראה, כי היא (עו"ד **דנה נויפלד**) הייתה בחל"ד, בעת שהמבקר מבצע את בדיקתו בנושא (ראה עניין החל"ד - לעיל).

אז מי כן טיפל בנושא? **היא**, עד יציאתה לחל"ד, ובמקביל טיפל בזה עוד מישהו **מהלשכה המשפטית**, שמייד אחשוף. בכל מקרה, יש כאן אוסף של תשובות מבולבלות, חלקן מתחמקות וחלקן מטעות: [כאן](#), [כאן](#), [כאן](#), [כאן](#), [כאן](#), [כאן](#), [כאן](#), [כאן](#) ו**כאן**.

סיכום קצר של הסעיפים א'-ו' ומה יש לנו כאן למעשה?

מהלך **די מסודר מבחינה רגולטורית** (בהתחשב ב**כאוס** של עבודת משרד התקשורת בעשור האחרון, זה נראה די מסודר, טיפול לאישור רגולטורי **די מהיר**, אבל לא יותר מהיר ממה שאני מכנה "**תיק 5000**"), של אישורי הטבות רגולטוריות ענקיות לקבוצת סלקום), מהלך רגולטורי, שבו כל מי שאמור להיות על פי חוק מעורב בו, **אכן מעורב**.

לכן, יש לנו רק **3 בעיות אקוטיות, שיש צורך לפתור:**

- מי בדיוק **אישר** את המכתב ב"הלשכה המשפטית"? מייד נפתור את התעלומה ונציע כיוון חדש לפתרונה.
- מי **המציא** את המושג "**הפרדה תאגידית**", כשלב מקדים לקראת "ההפרדה המבנית"?
- האם יש בכלל צורך בשימוע לאישור רגולטורי של הורדת "הפרדה תאגידית"?

נתחיל מהבעיה **השניה**:

מי המציא את המונח הורדת "הפרדה תאגידית" כשלב מקדים להורדת "הפרדה מבנית" בין בזק ל-YES?

אציין כאן רק את הנושאים, **שאין עליהם חילוקי דעות**:

1. באוקטובר 2016 הוכנה "טיוטת מדיניות המשך" (לטיפול בשוק הקווי). זו הייתה **הפעם הראשונה**, שהמושג "הפרדה תאגידית" מופיע במסמך רשמי של המשרד. המסמך המלא של "טיוטת מדיניות המשך" **הזו נמצא כאן** - למתעניינים.

במכתב **שלמה פילבר** לבזק, **שקדם** למסמך טיוטת המדיניות הזה, מכתב מ-**30.6.16**, המכתב עסק רק ב"הפרדה מבנית". לא היה בו כל זכר למושג "הפרדה תאגידית".

3. כלומר: המושג הזה "הפרדה תאגידית", שלא מופיע בחוק התקשורת, בתקנות התקשורת וברישיונות של חברות קבוצת בזק, **נולד בין 30.6.16 לבין תחילת אוקטובר 2016**.

לא ברור מי המציא את המושג הזה: מנכ"לית בזק, מנכ"ל משרד התקשורת, או מישהו אחר. בכל מקרה, זה לא משנה, כי על פי החוק והתקנות, קביעות רגולטוריות הן באחריות המלאה של משרד התקשורת ושר התקשורת (שהיה מעורה בעניין, כאמור בסעיף ג' כאן מעל). ייתכן והמושג הזה הוזכר בדיונים קודמים בין צמרת משרד התקשורת לבזק, אבל אין לזה שום תיעוד (כך, לדברי מבקר המדינה). אם תתקיים חקירה פלילית כפי שביקשתי, יתברר מי המציא את המונח הזה.

טיוטת המדיניות הזו מעולם לא פורסמה באתר המשרד וכשניסיתי לקבלה, על פי "חוק חופש המידע", נטען, שהיא "חומר חקירה". לא ברור מדוע **שלמה פילבר** לא ביצע שימוע ציבורי בסוף 2016 על טיוטת המדיניות הזו. נראה, שזו הבעיה הכי חמורה שלו, שהייתה בחקירת "תיק בזק".

אולם, **שלמה פילבר** לא היה יוצא דופן בהתנהלות הכאוטית הזו. כקודמו (**אבי ברגר**) הוא עסק בתמרונים, ספינים ותעלולים, מהיום הראשון ועד היום האחרון בו היה במשרד כמנכ"ל. הציבור עניין אותו "כשגל דאשתקד".

כמו קודמו בתפקיד המנכ"ל, **אבי ברגר**, **שלמה פילבר** עשה "מה שבראש שלו". גם הוא "לא ספר איש ממטר", הכל היה עם מינימום שיתוף הציבור ברגולציה. הכל היה **כנגד האינטרסים הציבוריים**, תוך ביצוע אין ספור של ספינים ותעלולים, שהיו **העיקר** בעבודתם.

לא פלא, ששניהם זכו ממני לכמות לא קטנה של תלונות מלוות במסמכים בכל מקום אפשרי וכמובן גם אצל היועמ"ש (שכולן, במוקדם או במאוחר, נגרסו ונמצאות בפח הניירות הגרוסים של הפרקליטות).

4. ב-2.10.16 המנכ"ל מקיים ישיבה רבת משתתפים (שאין לה פרוטוקול) מול צמרת בזק, לדון בנושא "**ההפרדה התאגידית**". ב-25.10.16 מתקיימת ישיבה פנימית רבת משתתפים מול השר **צחי הנגבי**, כאמור לעיל, בדיוק בנושא זה.

5. ב-7.10.16 מופצת **טיטת המדיניות החדשה** להערות לכל צמרת משרד התקשורת וגם מחוץ למשרד, לקבלת הערות והתייחסות. הלשכה המשפטית (בראשותה של עו"ד דנה נויפלד) ואגף הכלכלה (בראשותו של הרן לבאות) במשרד, מבקשים ארכה מהמנכ"ל למתן מענה והם מקבלים ארכה למענה והם מתייחסים למדיניות החדשה, שהחידוש המרכזי בה הוא: "הורדת הפרדה התאגידית" תמורת פריסת סיבים של בזק לבתים (יש בה גם הצעה "לעסקה" דומה עם הוט).

כלומר: כל מי שצריך לדעת על הנושא בתוך משרד התקשורת ומחוצה לו - ידע על כך, לפרטי פרטים. המונח "הפרדה תאגידית" היה "על השולחן" מתחילת אוקטובר 2016 ודנו בו לא מעט, כל הנוגעים בדבר, כולל הלשכה המשפטית.

6. הבעיה השלישית:

האם היה צורך בשימוע לעניין הורדת "הפרדה התאגידית"?

כאן אנו מתחילים להגיע ללב של הנושא. אחרי שהופעל עליו "לחץ מסיבי", טען שלמה פילבר, שאכן יש צורך בשימוע. הוא טען, שהוא פשוט טעה במילה אחת במכתבו ושהוא תיקן את המילה הזו מיד כשהעירו לו.

אולם, מבחינת ראשי ובעלי קבוצת בזק, זה לא עניין אותם בכלל והם המשיכו לבצע את תהליכי המיזוג ודי מהר כשלו בהם. הם כשלו בעיקר כי רשות המיסים "לא קנתה" את הישראלולוף הזה, של "הפרדה תאגידית" כתחליף מקדים ל"הפרדה מבנית" וכך גם רשם החברות ברשות התאגידים, ש"זרק את הבקשה של בזק למיזוג ובליעת YES, מכל המדרגות". אחרי שהחלה החקירה הגלויה, במחצית 2017, ממילא הכל התמוטט, כולל התמוטטות כל הפירמידה של שאול אלוביץ'.

אולם, וכאן אני מגיע ממש לעיקר ולמוקד הבעיה: שלמה פילבר יצר במכתבו לבזק משוואה חדשה לגמרי האומרת כך (ההסבר הזה נמצא כאן וכאן):

"הפרדה תאגידית" = "העברת אמצעי שליטה".

כלומר: אם אכן "הפרדה תאגידית" הוא מונח רגולטורי, ששווה ערך רגולטורי ל"העברת אמצעי שליטה" (מונח רגולטורי מהחוק, מהתקנות ומהרישיונות), אזי אין שום צורך בשימוע.

שלמה פילבר, לכאורה, צודק.

החוק, הרישיון והתקנות לא מדברים בכלל על תהליך של שימוע במקרה של בקשה ל"העברת אמצעי שליטה", אלא החקיקה מתייחסת רק להליך של אישורים, אישורים משפטיים בעיקרם, שזה תהליך אחר לגמרי משימוע ציבורי.

להבהיר זאת שוב: באישור "העברת אמצעי שליטה" - אין את המושג שימוע, אם כי תמיד אפשר לבצע שימוע לכל נושא, אבל זו לא חובה.

לכן, אם "הורדת הפרדה תאגידית" זה שווה ערך רגולטורי ל"העברת אמצעי שליטה", אז אין חובה חוקית מחייבת לבצע שימוע ציבורי.

יודגש, שטרם הוצאת המכתב של המנכ"ל לבזק, היועצת המשפטית של משרד התקשורת דרשה שימוע להורדת "ההפרדה המבנית" (כאן). לא ראיתי שום מסמך, שבו היא דורשת לבצע שימוע לפני הורדת "ההפרדה התאגידית" (טרם הוצאת המכתב). היא דרשה זאת אחרי המכתב, שזו חכמה בדיעבד ופילבר קיבל את הדרישה שלה ותיקן את מכתבו.

ולעניינו כאן, כל הפרוצדורות החוקיות הקיימות והנדרשות לאישור "העברת אמצעי שליטה" (שהוא שווה ערך ל"הורדת הפרדה התאגידית", לתפיסתו של שלמה פילבר באותה עת) - בוצעו ע"י שלמה פילבר והעוזרת המקצועית שלו.

היה אישור הרשות להגבלים עסקיים, כיום הרשות לתחרות (שממילא הן אישרו כבר מהעשור הקודם, את מיזוג בזק - YES, בגלגולים השונים, בתהליכים של ההחלטות של הרשות, לרבות שימועים ציבוריים), היועמ"ש הקודם (עו"ד יהודה וינשטיין, בתמונה משמאל) כבר אישר את מיזוג בזק-YES. כך, שלא צריך היה אישור חדש של היועמ"ש.

אגב, יש כאן אישור היועמ"ש הנוכחי (עו"ד ד"ר מנדלבלית), שיש אישור של היועמ"ש הקודם (עו"ד וינשטיין) למיזוג בזק-YES, למי שהטיל ספק בקיומו של אישור כזה.

בנוסף, הפרקליטות אישרה זאת שוב (כאמור לעיל סעיף ב'), וכך גם כל שאר המעורבים בתהליך כזה.

כלומר: הכל "כשר" ואין כאן שום דבר פלילי.

יש כאן כמה בעיות משמעותיות לא פשוטות של שלמה פילבר (שימוש בדוא"ל פרטי, הסתרת מסמכים מהציבור, העברת מסמכים לבזק לפני החלטה ושימועים וכיו"ב), זה הכל.

זה לא תיק פלילי.

מדהים.

כלומר: מישהו החליט "לתפור תיק" לשלמה פלבר (שלא היה, ממילא, "[צדיק הדור](#)"), רק בגלל שהוא "יציר כפיו" של נתניהו.

מישהו פישל ובגדול.

לכן, נולד הצורך לתקן את הפאשלה הזו, כשהתברר, שפילבר יכול להפיל את הצמרת המשפטית וה"קליקה המשפטית" של ישראל, בעדותו.

וכעת אגיע לשאלה הראשונה מ-3 השאלות, שנשארו פתוחות, לאחר הניתוח של מבקר המדינה ושלי:

7. מי אישר (מבחינה משפטית) את התרגיל של "הפרדה תאגידית" = "העברת אמצעי שליטה"? כאן התעלומה ממש גדולה.

עו"ד דנה נויפלד לא נחקרה בעניין זה בחקירת "תיק בזק" (אולי בגלל שהייתה בחל"ד באותה עת). היא נחקרה כשנה ומשהו אחרי כן, ב"תיק 4000", שהיה כבר תיק אחר לגמרי, שלא התמקד בסוגיה הקיימת כאן. היא הכירה את הסוגיה אבל החוקרים והפרקליטות התעלמו מכך (בכוונה).

משום מה, מי שנחקרה מהלשכה המשפטית במשרד התקשורת היא עו"ד [איה בן פורת](#), שהקשר שלה לפרשה קלוש ביותר וכנראה, מישהו הטעה את החוקרים לכיוון שלה במקום לכיוון הנכון, שמיד נגיע אליו.

את מי שהיה צריך לחקור (כעד) ולא נחקר ב"תיק בזק" (למיטב ידיעתי), הוא אדם אחר לגמרי.

המדובר בעו"ד אריק רשף. תמונתו מצויה למעלה (לקוחה, כאמור, [מכאן](#) - מצגת של משרד התקשורת).

עו"ד [אריק רשף](#) היה הסגן של עו"ד דנה נויפלד, והיה אמור לצאת לפנסיה ([כאן](#)), בדיוק בחודשים לפני ששלמה פילבר הוציא את המכתב לבזק והכין את טיוטת המדיניות החדשה. במקום לצאת לפנסיה, הוא עבר ללשכת המנכ"ל. שם הוא היה (בלשכת המנכ"ל) עד סוף אוקטובר 2016 ([מצ"ב מסמך משרד התקשורת בנושא הזה](#)).

עו"ד אריק רשף "כיכב" אצלי כבר קודם לכן, בכמה כתבות בעניין "[הפרשה הסודית](#)" (ולא קיבל מחמאות...), פרשה, שהיה מעורב בה מהצדדים המשפטיים שלה (מפורט [כאן](#), [כאן](#), [כאן](#) ו[כאן](#)).

כשגיליתי את העניין הזה (שהוא, במקום לצאת לפנסיה הועבר ללשכת המנכ"ל), ממש בזמן אמת, שאלתי וקיבלתי תשובות מבולבלות ושקריות לחלוטין ([כאן](#) ו[כאן](#)) מהמשרד. אחרי בדיקה, כי התשובות המבולבלות והשקריות (שיצאו משלמה פילבר), סיקרנו אותי לבדוק את העניין יותר לעומק, הצלחתי בזמנו לגלות רק נושא אחד, שהוא עסק בו באותה עת: ספיחי "הפרשה הסודית". זה מפורט [כאן](#) ו[כאן](#), למתעניינים.

אולם, העיסוק בספיחי "הפרשה הסודית" לא מצדיק כמה חודשי עבודה משפטית. זה מצדיק כמה שעות עבודה בלבד, אולי כמה ימי עבודה, לכל היותר. אז מה הוא עשה בכל החודשים הללו - בלשכת המנכ"ל (עד 31.10.16)?

בזמן אמת, לא הצלחתי לחשוף את הכל. המידע זרם אלי בצורה מקוטעת ולא רציפה. אולם, כשהתחלתי לחקור את "תיק 4000" סבורני, שמצאתי את המענה המלא לתעלומה: כעולה מהמסמכים, שניתחתי לעיל ולאור המידע שקיבלתי, עו"ד אריק רשף הוא "הלשכה המשפטית", שהתייחס אליה מבקר המדינה, אותה לשכה, שעסקה במשך כמה חודשים בהכנות למסמך המדיניות החדשה, שהובילה למכתב שלמה פילבר לבזק.

היות והוא לא נחקר כעד מפתח, עד היום ([למיטב ידיעתי](#)), זה, לעניות דעתי, חור ענק בחקירה ובהבנת המצב המשפטי של מכתבו של שלמה פילבר לבזק.

[טיטוט המדיניות החדשה](#) גובשה בסדרת פגישות ודיונים (גם עם בזק, גם בלשכת השר וגם בתוך המשרד ומחוצה לו), ממש בתחילת אוקטובר 2016, המסמך עצמו הופץ ע"י פילבר לכולם (כולל הגבלים עסקיים, האוצר, הפרקליטות וכיו"ב), ב-7.10.16 ופילבר ביקש תגובות תוך שבועיים (כלכלה ויעוץ משפטי ביקשו ארכה של עוד שבוע וקיבלו). כולם התייחסו (מפורט לעיל). אריק רשף פרש ב-31.10.16. כלומר: אחרי שהטיפול בעניין טיוטת המדיניות החדשה הסתיים.

מכתב המנכ"ל היה אמור לצאת מיד אחרי מסמך המדיניות החדשה. אולם, הוא התעכב עד שהשר צחי הנגבי אישר את שליחתו ב-21.12.16, בעת שעו"ד דנה נויפלד טרם יצאה לחל"ד.

זה המפתח לשאלה מי המציא את המושגים "הפרדה תאגידית", שלא קיים בחוק, בתקנות וברישיונות, ומי המציא שהורדת "הפרדה תאגידית" זה שווה ערך ל"אישור העברת אמצעי שליטה", שלא דורש שימוע. זה הלב של השאלה האם מעשיו של שלמה פילבר בנושא הזה היו פליליים, או שהוא נהג כשורה על פי ייעוץ משפטי מקיף, שאישר את כל התרגילים הללו.

יתרה מכך: עו"ד **דנה נויפלד**, ידעה היטב, שהיא עוסקת בנושא רגיש ביותר, שמטפל בו המנכ"ל עם העוזרת המקצועית שלו (הורדת "ההפרדה התאגידית" מעל קבוצת בזק, מה שהיה שווה אז לשאול אלוביץ' מיליארדים. בשנים 2015 ו-2016, בבזק העריכו את "נכס המס" לבדו בכ-5.4 מיליארד ש"ח ברוטו (ראה גם כאן וכאן). מעל זה יש חיסכון עצום בתקורות, במיזוג החברות), וידעה היטב, שהיא עוסקת בנושא רגיש זה, בניגוד גמור למסמך "ניגוד העניינים" האישי שלה. לכן, היא "דאגה לעצמה" ל-3 כסת"חיים ("כיסויי תחת") בו זמנית.

- כנראה קיבלה אישור בע"פ, אולי בכתב, במסמך שלא פורסם, מעו"ד דינה זילבר או ממישהו אחר בלשכת היועמ"ש, לעסוק בנושאי בזק הכבדים הללו, אולי כבר משנה קודם לכן. יש אישור כתוב חלקי של לשכת היועמ"ש לעו"ד דנה נויפלד מתחילת 2016 (כאן) המאשר לה, כביכול, לעסוק בנושא אחד הקשור לבזק ("תיק שירות"), אבל אין כל מסמך גלוי לגבי הפרשה, שיש לנו כאן, שמתרחשת בסוף 2016 בנושא אחר לגמרי (הורדת "ההפרדה התאגידית" מעל קבוצת בזק).
- דאגה שהנושא טעון חומר נפץ הזה יועבר לאישור הפרקליטות, שהחליטה, שזה לא מעניין (ראה לעיל) ובכך שלמה פילבר קיבל אישור למיזוג מלא של בזק-YES לא רק מהיועמ"ש (עו"ד וינטטיין), אישור, שניתן למועצת הכבלים והלוויין כשנה ורבע קודם לכן, אלא גם אישור ממש טרי מהפרקליטות.
- "השתילה", לכאורה, בלשכת המנכ"ל את עו"ד אריק רשף, שהיה סגנה, שימלא את מקומה ברגעים הכי הקריטיים של "בישול" טיוטת המדיניות החדשה והכנת המכתב של שלמה פילבר לבזק, כי היא (עו"ד דנה נויפלד) נמצאה אז כבר ממש בחודשי ההיריון האחרונים, לקראת יציאה לחל"ד. וכאן, המכתב יצא משלמה פילבר, כאשר היא כבר הייתה ממש ימים ספורים לפני היציאה לחל"ד. בזמנו, עו"ד דנה נויפלד לא הסכימה בשום פנים ואופן, שעו"ד אריק רשף יעניק את השירות המשפטי ללשכת המנכ"ל מהחדר, ששימש אותו שנים רבות בלשכה המשפטית במשרד התקשורת, אלא ממש "גירשה אותו מהחדר שלו" והתעקשה, שהוא יעבור לשבת בלשכת המנכ"ל ומשם יתן למנכ"ל ולעוזרת המקצועית שלו, את השירות המשפטי הנדרש. בזמנו סברתי (בטעות), שעו"ד דנה נויפלד ועו"ד אריק רשף מסוכסכים ברמה האישית והיא לא יכולה לסבול, אפילו תקופה קצרה של חודשיים, שהוא ימשיך לשבת בחדרו, ממש לידה (כשהיא בתקופה רגישה מנקודת מבטה), אבל כעת נראה בברור, כאילו היא ידעה בדיוק למה אסור, אפילו כמראית עין, שהשירות המשפטי, שעו"ד אריק רשף העניק ללשכת המנכ"ל, יינתן מתוך הלשכה המשפטית שבראשותה. היא פשוט בנתה לעצמה "כסת"ח" רציני, כי, כנראה, הבינה, שזה יתגלה יום אחד ויתפוצץ, מה שאכן קרה. כך, יהיה אולי אפשרי להאשים את עו"ד אריק רשף, סגנה היוצא, במתן אישור "הלשכה המשפטית" ל"מדיניות החדשה", שהובילה למכתבו של שלמה פילבר, לרבות אישור משפטי של התרגיל בשם: "הפרדה תאגידית" = "העברת אמצעי שליטה".

8. לקראת סיום: סיכום תמונת המצב לאור הממצאים והמסמכים שניתחת:

בסיום חקירת "תיק בזק" ולאור ממצאים של רשות ניירות הערך (כמופיע בתחילת הכתבה), נוצרה זהות אינטרסים מדהימה בין שלמה פילבר לפרקליטות:

- שלמה פילבר היה מעוניין לצאת מ"תיק בזק", שבו היה חשוד עיקרי, עם מלא ראיות, לכאורה, שעלולות להכניס אותו לכלא לשנים רבות, כשלהבנתו - הוא פעל כחוק ובליווי ייעוץ משפטי, כדון.
- ראשי הפרקליטות היו מעוניינים, ששלמה פילבר לא יגיע לדוכן העדים, כי אז ייחשף, שמי שאישר הכל זה הם עצמם: היועמ"ש הקודם אישר את המיזוג בזק-YES, היועמ"ש הנוכחי אישר את "ניגוד העניינים" של נתניהו - אלוביץ', הפרקליטות אישרה את תרגיל "הפרדה תאגידית" (אישור של עו"ד אבי ליכט), והיועמ"שית של משרד התקשורת אישרה גם היא (ישירות, או באמצעות עו"ד אריק רשף), את התרגיל הרגולטורי הענק הזה השווה מיליארדים, לרבות את מכתב המנכ"ל (עם התיקון הקטן של "שימוע" גם ל"הפרדה תאגידית") ואת התרגיל ש"הפרדה תאגידית" זה שווה ערך ל"העברת אמצעי שליטה".

בקיצור: פאשלה אחת ענקית ומהדהדת, שנופלת היישר על הראש של ראשי צמרת המשפט בישראל.

9. אז איך פותרים את הפאשלה הזו?

את זה הביאו, בדיוק בנקודת הזמן של סיום חקירת "תיק בזק", "עדי השקר" הראשונים, שפחדו, שגם הם "יפלו בפח הפלילי", כמו שלמה פילבר, ולכן פנו מיזמתם לדווח ולהיחקר: אילן ישועה ואבי ברגר.

לכל אחד מהם יש "בטן מלאה" משלו על ביבי. הם הובילו, ככל הנראה ולאור הממצאים, שחשפתי בכל פרקי הסדרה (בת 38 הפרקים), להחליטה (שכרגע לא ברור לי מי היה מעורב בהחלטה הזו), לשנות כיוון חקירה ולהפיל את הכל על נתניהו, ששנוא על "הקליקות", אדם, שבכלל לא היה מעורב בנושא, שעסקנו בו כאן, ועיי"כ, "לצוד כמה ציפורים" במכה אחת. כך נדמה הם חשבו:

- סיכוי סביר, שהתיק ייגמר בזיכוי, כי נלקח בחשבון, שאין תקדים משפטי לשוחד בדמות "כתבות מפנקות ומלטפות". אם התיק ייסגר, הפאשלות תיעלמנה יחד עימו.
- אם בכל זאת זה יגיע לבית המשפט, נתניהו יצא זכאי, אבל את "תפירת התיק" לא יגלו ועד שהוא יזוכה, כולם כבר יהיו בתפקידים חדשים, כי זה ייקח שנים. אולי נתניהו יורשע, אז בטוח, שאיש לא יעסוק בפאשלות.
- שלמה פילבר יצטרך לדבר בבית משפט רק מה שיאמרו לו (כעד מדינה) להגיד ולהעיד. וכך, הפאשלות הנ"ל לא תצאנה לאור בבית משפט כי הוא (שלמה פילבר) תלוי ב"הסכם עד המדינה" שלו ורוצה לצאת "נקי" מהפרשה, כמו שסיכם ב"הסכם עד המדינה" שלו.
- אם החקירה (וכתב האישום אחרי שימוע) תוביל להפלת נתניהו ו\או פרישתו מהחיים הפוליטיים \ התפטרות שלו (זו הייתה כנראה התכנית הראשונית האפשרית, שגם נחשפה בכמה כלי תקשורת), אזי סביר להניח, שהתיק נגד נתניהו ייסגר, כי לא יהיה כבר טעם ועניין להעמיד אותו לדין, ועיי"כ כבר לא יהיה צורך בעדותו הרגישה והנפיצה של שלמה פילבר וכך כל הפאשלות של הצמרת המשפטית של המדינה - תיעלמנה במכה אחת.

נדמה לי, שהמשטרה בראשות המפכ"ל הקודם, "ששו על המציאה", שנולדה להם לאור 2 העדויות של **ישועה וברגר**, והם גייסו את כל הכוח - לחקור נגד **נתניהו** וכך גם עשתה פרקליטות מיסוי וכלכלה בת"א.

לא ברור לי אם הם (צמרת המשטרה ופרקליטות ת"א) היו שותפים ל"תכנית התפירה", או שפשוט זה התאים להם מבחינה אידיאולוגית, והם תרמו "חוטאים עבים לתיק התפור" משל עצמם, באווירה הכללית של "תפירת תיקים", העיקר להפיל את **נתניהו** מכסאו.

זו הסיבה, שהם (המשטרה ופרקליטות מיסוי וכלכלה ת"א), לא היססו **להזיז זמנים קדימה ואחורה**, כמפורט בפרקי הסדרה, רק כדי **שנתניהו** ייכנס למסגרת, שהם בנו לו, של "החשוד המרכזי", בכל נושא.

זו גם הסיבה, שהם **התעלמו** מכל חוקי הרגולציה, שלפיהם עובד משרד התקשורת.

זו בדיוק הסיבה, שאין לוחות זמנים מסודרים ב"כתב החשדות" וב"כתב האישום".

זו גם הסיבה, שכל כך מהר היו למשטרה 4 עדי מדינה כנגד **נתניהו** (מהם 2 עם הסכמים: **פילבר וחפץ**, 2 מומחים מנוסים לספינים עם דיפלומה, שחשבו, שלעשות עוד ספין על הגב של המעסיק שלהם לשעבר, **נתניהו** - זה עניין פשוט ערך. עוד ספין, שיחלץ אותם אישית מתיק פלילי, ושכלי התקשורת, כמו גם הרשויות, יסלחו להם על ערימת השקרים, שהעלילו על **נתניהו**).

יודגש, שכמעט כל הטענות והחשדות המצויות ב"כתב החשדות" מ-2019 כנגד **נתניהו**, כבר **פורסמו** בכלי התקשורת בחריפות יתרה במהלך 2014-15 והלאה. ראו למשל **מאמר כאן** בדה-מרקר מ-**30.9.15** (מאמר אחד מני רבים, שפורסמו באותן שנים בהארץ ובדה-מרקר) ו**כאן** מ-**1.10.15** "מ"אומץ". גם כמה חברי כנסת עסקו בכך, כולל בפניות לבג"צים ועוד גופים ציבוריים בחשו במשך שנים בנושאים הללו. המקור לכל הפרסומים הללו היה **אבי ברגר** ואח"כ הצטרף אליו **אילן ישועה**. הדבר היחיד והכי **חשוב**, ששניהם לא מסרו \ הדליפו לכלי התקשורת, לגופים הציבוריים ולחברי הכנסת, ש"חיפשו את הראש של **נתניהו**" באותם שנים, אולי כי הם לא ידעו את כל העובדות (או שידעו והתעלמו), **היה: כל המהלכים הרגולטורים הלכאורה פליליים, שהם מתארים \ מדליפים להארץ \ דה-מרקר ולעוד כלי תקשורת ואנשי ציבור, אושרו ע"י כל הדרגים והגופים ויותר מפעם אחת. זאת, באופן עקבי במשך כל השנים, ש"כתב החשדות עוסק בהן" (2013-2017), ע"י כל "שומרי הסף" מכל הסוגים, ובראשם היועץ המשפטי לממשלה הקודם והנוכחי. "כתב החשדות" מעלים לחלוטין - גם הוא, את העובדות החשובות הללו (בכוונה).**

עם התפתחות החקירה במשטרה (בליווי פרקליטות מיסוי וכלכלה ת"א), די במקביל, היועמ"ש ופרקליט המדינה (ועוד פרקליטים) יצרו לעצמם "תפיסת עולם", אותה "שאבו", ככל הנראה, מכמה כלי תקשורת (שהוזנו מאותם מקורות, שציינתי קודם), תפיסת עולם מוטעית, שבנויה סביב ההנחה, **שנתניהו הוא "עבריינין סדרתי", שמחובר ועוזר לטייקונים (כאן)**. והחליטו **להתעלם** מכל מסמך וכל עד מהימן, **שסותר** את התפיסה הזו, שהם בנו לעצמם (כאן). הנושא הזה מתואר בהרחבה בכל עשרות פרקי הסדרה הרשומים **כאן** בנספח ג' ולא אחזור כאן על כל הפרטים והמסמכים הסותרים את תפיסת העולם המוטעית הזו.

לתהליך הזה קוראים "תפירת תיק". אין לזה שום שם אחר.

נראה על פניו, ש"לתפור תיק" לנתניהו, היה המוצא הכי מהיר לכסות על הפאשלות של הצמרת המשפטית בענייני הרגולציה הנוגעים לקבוצת בזק ולמנוע "מפולת" בבית משפט של הצמרת המשפטית של מדינת ישראל, **שאישרה במו ידיה**, פעם אחר פעם, גם את מה שהיה ב-2015 וגם מה שהיה במהלך ובסוף 2016.

ככה "תפרו תיק" לאיש הלא נכון. רק כדי להגן על "תופרי התיקים" עצמם.

בטרם פרסום כתבה זו, פניתי ליועמ"ש לבקש תגובתו לממצאים ולכתבה. ככל שאקבל תגובה, אעדכן בהתאם.

חקירה נועדה לחשוף את האמת. זה לא היה ב"תיק 4000".

מדהים.

10. מה עו"ד דנה נויפלד מספרת בחקירותיה, שהודלפו לכלכליסט? **(הקטע הזה לקוח מכאן)**. בהדלפה לכלכליסט (כאן) עולה, שעו"ד דנה נויפלד נחקרה פעמיים: פעם בתיק בזק ופעם בתיק 4000. (מה ההבדלים ביניהם? זה כאן). בהדלפה, יש רק קטעים מהעדויות הללו, כנראה בחרו לפרסם את הקטעים הכי חשובים.

למי שלא שם לב, **בכוונה מערבבים את 2 התיקים ביחד (תיק בזק ותיק 4000)**, למרות שהם נושאים נפרדים ויש פער של שנה וחצי בהתרחשויות בזמן אמת בין 2 התיקים.

בתיק בזק, שר התקשורת הוא **צחי הנגבי** ואחריו **איוב קרא**, ובתיק 4000 שר התקשורת הוא **נתניהו**. אם מערבבים את 2 התיקים, יוצרים רושם, שזה תיק אחד, **שכולו נתניהו**. לוח הזמנים הנכון של תיק בזק ותיק 4000 **נמצא כאן במלואו**, למתעניינים.

עדותה של עו"ד **דנה נויפלד**, שנעשתה, כנראה, על פי הזיכרון וללא מסמכים, זו עדות הסותרת בנקודות הכי מהותיות את מה שכתוב בדו"ח מבקר המדינה, ושניתחתי בהרחבה כאן. אבל זה הדבר, שכרגע הכי פחות מטריד.

מה שמטריד ושחסר כאן זה העיקר: האם עו"ד דנה נויפלד נחקרה ב-2 החקירות, שעברה, אודות **2 מסמכי האישור**, שהכינה והעבירה (יחד עם כל המסמכים, ששמילה מימון לקח לחתימת נתניהו)?

אין לזה שום רמז בהדלפה.

יתרה מכך, לא מעט מכתבי התקשורת כבר כתבו ([מהדלפות](#), [שבאו מהפרקליטות](#)), שבכלל לא היה אישור מעו"ד דנה נויפלד לעניין "העסקה".

איך זה שהחוקרים, הפרקליטות, היועמ"ש עם הצוות הגדול, שהקיף את היועמ"ש והכתבים המכובדים של כלי התקשורת המדבררים אותם השכם והערב, לא ראו ולא קראו את **2 המסמכים** של עו"ד דנה נויפלד לנתניהו?

כדי שהם לא יתאמצו לחפש אותם (אפשר כיום למצוא אותם בקלות בחיפוש בגוגל, כי גוגל סורק את כל הכתבות שלי), אז הנה הם כאן: [הראשון](#), [והשני](#).

ככה תפרו תיק לנתניהו - בלי המסמכים הכי חשובים בתיק.

ועוד משקרים לציבור - שאין בכלל מסמכים כאלה.

11. כעת אני מגיע לבעיה הכי חמורה בתיק בזק.

עו"ד דנה נויפלד מאמתת בעדותה את מה שזיהיתי בזמן אמת, ששלמה פילבר (בשונה מאבי ברגר, שעשה "מה שבראש שלו"), שאמנם עשה הרבה שטויות, לא פחות מאבי ברגר, אבל הוא (שלמה פילבר) תמיד הקפיד להתייעץ עם הייעוץ המשפטי.

זאת, בין היתר, משום שהוא עצמו עורך דין והוא הבין היטב את הצורך בליווי של ייעוץ משפטי בכל צעד רגולטורי, שהוא נוקט.

ואכן, גם ב"תיק בזק" הוא נעזר בייעוץ משפטי לרבות היועצות עם המשנה ליועמ"ש והעיקר: הוא הקים לעצמו יחידת ייעוץ משפטי אצלו בלשכה, שהייתה מורכבת מעו"ד אריק רשף, מי שהיה הסגן של עו"ד דנה נויפלד, שהיה אמור לצאת לפרישה אבל, כאמור, פרישתו התעכבה.

זאת, בתרגיל, שנעשה אז בין שלמה פילבר לסמנכ"לית בכירה למשאבי אנוש, שהייתה אז במשרד התקשורת - תמי לשם (בתמונה משמאל), כנראה בידיעת הנציבות והיועמ"ש (או לפחות המשנה ליועמ"ש, עו"ד אבי ליכט). זאת, תחת תירוץ שקרי (המתועד על ידי בזמן אמת) שהוא עובר ללשכת המנכ"ל, כדי לטפל בתיקי רישוי - מה שלא היה ולא נברא. הוא קיבל מינוי בתקן של "ממונה אישור ייבוא ציוד" כמופיע כאן. התקן הזה שייך ליחידה, שעמד בראשה אז סמנכ"ל בכיר חיים גרון.

אם היו חוקרים את עו"ד ומהנדס חיים גרון, שהיה אז סמנכ"ל בכיר והממונה על תחום הרישוי במשרד, בעניין ספציפי זה, היו מייד מגלים את האמת, שהוא עבר ללשכת המנכ"ל כדי להיות יועץ משפטי אישי לשלמה פילבר. שום רישוי, שום ממונה ייבוא ציוד ושום נעליים. "ישראלבולף" במיטבו מבית היוצר של צמרת משרד התקשורת הישראלי.

זוהי מה שהודלף לכלכליסט מעדותה של עו"ד דנה נויפלד:

לחברות האחרות — שֶׁ-yes תהפוך לחטיבה בבזק. הייתי בשוק כי הופתעתי ולא ידעתי במה מדובר ולא ראיתי את המסמכים האלה לפני זה. שאלתי אותו מי הכין את המסמכים. את התיקון רישיון הכין עובד שלי לשעבר, שאמור היה לצאת לפנסיה והושאל אליו ללשכה כי לטענת מומו (שלמה פילבר – ל.ד.) מחלקת רישוי לא תפקדה. אני כמובן מאוד כעסתי ואמרתי לו שזה לא ייעוץ משפטי כי אותו עובד כבר לא עובד בלשכה, והוא גם לא מכיר את נושא השוק הסיטונאי. אמרתי למומו שאני חושבת שצריך שימוע, ואז התחיל דיון ביני ובינו שנפרס

כך, עו"ד דנה נויפלד ידעה בדיוק (אך לא נחקרה לעומק על כך), מדוע תמי לשם מינתה את עו"ד אריק רשף כעוזר של שלמה פילבר למשך חודשיים, במקום להוציא לפנסיה.

עו"ד דנה נויפלד רק ביקשה, שעו"ד רשף יעשה זאת בחדר בלשכת מנכ"ל ולא בחדרו בלשכה המשפטית (חדר שהיה צמוד ללשכה שלה), למרות שהוא יושב שם עשרות שנים, ומה הבעייה עם חודשיים נוספים?

את עו"ד רשף לא ראו באגף הרישוי. כי הוא לא עסק ברישוי. זה היה הדיל: הסגן הפורש של עו"ד דנה נויפלד יכין את המסמכים המשפטיים בנוגע ל"בזק יס" ("הורדת ההפרדה התאגידית"). אבל אם תהיה בעייה בעניין רגיש זה, עו"ד דנה תוכל לטעון, שהיא לא מכירה אותו ואת מעשיו בנושא, הוא בכלל "לא בעניינים" (למרות שהוא ותיק ומנוסה ממנה בענייני רגולציה עולם התקשורת, בכמה וכמה מונים), כי הוא עבר ממנה לטפל ב"תיקי רישוי" ולא ברגולציה של קבוצת בזק.

זה בדיוק מה שמסרה בחקירתה המבולבלת, כפי שמופיע בתצלום כאן למעלה.

ביום 21.2.18 בכתבה "[האם יהיו \(או יכולים להיות\) עוד עדי מדינה ממשרד התקשורת? תשובה ברורה!](#)", כתבתי, בין היתר, "סביב הפרשה הזו יש עוד שחקנים רבים, חלקם באו והלכו. דוגמת הסיפור התמוה של עו"ד רשף: תמי לשם מינתה את עו"ד אריק רשף (הסגן של עו"ד דנה נויפלד, שאמור היה לצאת לפנסיה) לעוזר המנכ"ל דאז שלמה פילבר, למשך חודשיים, בדיוק בסוף שנת 2016, כשהתקבלו (ע"י שלמה פילבר) ההחלטות [הכי מוזרות בעניין בזק](#)".

בעדות של עו"ד דנה נויפלד, שהתפרסמה בכלכליסט, נחשף - שצדקתי. למרות שהמשרד [שיקר לי](#), ואמר, שתמי לשם האריכה את החוזה של עו"ד אריק רשף בחודשיים כדי לעזור לחיים גרון ברשיונות (ואפילו עשו שימוש בפטירתו של עובד הרישוי ציון כהן ז"ל, כדי להצדיק את המינוי הזמני הזה), מסתבר, שהמשולש: שלמה פילבר - תמי לשם - עו"ד אריק רשף, פעל כדי שיהיה לשלמה פילבר עורך דין צמוד ומומחה לרגולציית התקשורת לא פחות מהבוסית שלו, עו"ד דנה נויפלד. המטרה שהוצבה לו: שיכין לשלמה פילבר את המסמכים לעיסוקת בזק יס, דרך "הפטנט של הורדת הפרדה התאגידית".

כך, בצמרת משרד התקשורת אפילו לא היססו לעשות שימוש שיקרי בפטירתו של עובד הרישוי ציון כהן ז"ל, כדי לתרץ למה תמי לשם לא הוציאה את עו"ד אריק רשף לפנסיה, אלא נתנה לו חוזה של חודשיים, כעוזר מנכ"ל בפועל, אבל בתקן של "ממונה אישור ייבוא ציוד".

איזה סירחון ואוסף של שקרים על שקרים. אוסף של שקרנים, שמתאימים לכל מה שיש בתיק 4000. מתברר, שצדקתי לגבי השלישייה הזו, לאורך כל הדרך, למרות השקרים וההכחשות הנמרצות של משרד התקשורת.

את מעורבותו הקריטית (בזמנו) והחיונית מבחינה משפטית, של עו"ד רשף, שהוצב כיועץ משפטי בלשכת המנכ"ל דאז, בתרגיל של **תמי לשם** (ש"בושל" ביחד עם עו"ד דנה נויפלד והמנכ"ל, בידיעת הנציבות וכנראה גם בידיעת היועמ"ש לממשלה), מעורבות מאוד אינטנסיבית ב"תיק בזק", חשפתי בהרחבה לראשונה ובמדויק בפרק 25 בסדרה, פרק שפורסם תחת הכותרת: "[תיק 4000: מתי, מדוע ואיך הוא הפך מ'תיק בזק' ל'תיק תפור' ומחורר?](#)"

כאמור לעיל, תמי לשם ועו"ד אריק רשף לא נמצאים ברשימת עדי התביעה בתיק 4000. הם כלל לא נחקרו. די ברור למה.

מאחר ונעשה ניסיון להרחיק את עו"ד דנה נויפלד מאישור "עסקת בזק יס" לפי המתווה החדש של שלמה פילבר (בגלל "ניגוד העניינים" האישי שלה וגם בגלל שהיא מחוברת אישית למתחרים של בזק ותמיד נקטה עמדה משפטית של "אנטי בזק"), יש חשיבות עצומה לכך, שגם לפי עדותה, מי שהכין את החומר המשפטי למנכ"ל, היה המשנה שלה לשעבר, עו"ד אריק רשף.

מאחר שעו"ד דנה נויפלד ראתה במו עיניה (המרחקים בין המשרדים במטה משרד התקשורת בים-לא גדולים וכולם רואים את כולם, גם בהפסקות האוכל...) וידעה גם ידעה, למה **תמי לשם** נתנה חוזה של חודשיים למשנה שלה, לשבת בלשכת המנכ"ל שלמה פילבר בירושלים (וזה לא כדי לטפל ברישיונות באגף הרישוי, שנמצא בכלל במגדל שלום בתל אביב). זה לא מאפשר לה להעמיד בדיעבד פני מופתעת. היא הרי ראתה את עו"ד רשף בלשכת המנכ"ל כמעט כל יום ופגשה עימו בישיבות, במסדרון, באוכל, בהתכתבויות וכך הלאה. הם לא היו אנשים זרים זה לזה. הם עבדו יחד וצמוד, כמעט מתחילת העשור.

העובדה, שבידי החוקרים הייתה העדות של עו"ד דנה נויפלד לגבי עו"ד אריק רשף, ובכל זאת החוקרים והפרקליטות לא זימנו אותו או את תמי לשם כעדים, לבדיקת הרקע המשפטי לתכנית של שלמה פילבר להורדת "הפרדה התאגידית" מעל בזק, מוכיחה די בברור, שגם הפרקליטות יודעת, שהעדויות של עו"ד אריק רשף ותמי לשם "תפוצצנה את בלוף" המינוי של עו"ד רשף בלשכת המנכ"ל ולא תשרתנה את התיק, שנתפר נגד נתניהו.

כלל משפטי ידוע הוא, כי צד הנמנע מלהביא עד לעדות, חזקה עליו, שהוא יודע שהעדות תפעל נגדו. העדות של עו"ד דנה נויפלד, שנחשפה כאן, לגבי המשנה שלה לשעבר, עו"ד אריק רשף, היא "פצצה", שמאשרת חד-ערכית את החשיפה שלי מזמן אמת, ומאפשרת לשים במוקד השיח נושא חדש זה, שמראה באור בהיר ביותר, כיצד התיק הזה נתפר ולא נעשתה בו כל פעולה הנדרשת לחקר האמת.

בעדות של עו"ד אבי ליכט, שנחשפה בכלכליסט ([כאן](#), או [כאן](#) - אם זה נעלם מהאינטרנט), הוא מתאר את השיחה שלו עם עו"ד דנה נויפלד בזמן אמת, כשנודע להם על המהלכים של שלמה (מומו) פילבר בעניין בזק. תשומת לב, שעו"ד דנה נויפלד לא מספרת לו, שמי שהכין את המסמכים המשפטיים עבור מומו פילבר, הוא סגנה עד לאחרונה, עו"ד אריק רשף. הרי עו"ד דנה ידעה היטב, שעו"ד רשף עומד מאחורי המסמכים, היא ידעה היטב למה רשף לא יצא לפנסיה ועבר לייעץ לפילבר למשך חודשיים קריטיים והיא אף אומרת זאת בקולה הרבה אחרי, במסגרת העדות שלה ([כאן](#)). יתרה מכך, הרי עו"ד רשף העביר את המסמכים, שהוכנו על ידו ביחד עם עוזרת המנכ"ל, לאישור של עו"ד אבי ליכט. אז איך זה ששניהם "משחקים בנדמה לי" בעדותם, כאילו איש מהם לא שמע ולא מכיר את עו"ד אריק רשף? האם סגן היועצת המשפטית לשעבר נתן ידו לפעולה לא חוקית? לא נראה לי סביר. או אולי הוא היה סבור, שהפעולה היתה חוקית, ולכן הפרקליטות "מעלימה" אותו ואת תמי לשם, שמינתה אותו, בידיעת נש"מ, הפרקליטות ומשנה ליועמ"ש, כי אחרת איך תיק 4000 אם הכל חוקי?

אם לא די בכך, בעדותו של הרן לבאות, בתמונה משמאל ([פורסמה כאן](#) בכלכליסט), הוא מציג את עצמו כמי שלא ידע ולא יודע בכלל, מי חיבר את מסמכי המדיניות החדשה ומכתבו של שלמה פילבר לבזק ([מצ"ב הקטע הרלבנטי בעדותו](#)). הוא חושד, שבזק כתבה זאת, למרות שבזק טענה, שהמסמך לא מתאים לה ולא טוב לה.

הוא (הרן לבאות) הרי הכיר היטב את עו"ד אריק רשף וגם את העוזרת המקצועית של שלמה פילבר, עדי קאהן גונן, שסייעה לעו"ד אריק רשף בנושאים הללו. הוא הכיר אותה ממש היטב, כי היא הייתה עובדת

בכירה אצלו ויד ימינו במשך שנים, לפני שעברה ללשכת המנכ"ל.

הרן לבאות היה פוגש את שניהם, בכל פעם שהלך ללשכת המנכ"ל (שם הם ישבו), ולא יכול להיות, שלא ראה אותם, לא אכל איתם, לא השתתף בישיבות עימם, לא דיבר איתם בפעילויות החברתיות, שהתקיימו במשרד ולא דיבר איתם בנושאי הרגולציה, שהיו על הפרק במשך חודשים רבים. משרד התקשורת זה משרד מאוד קטן, והשקרים, לכאורה, שהוא השמיע בחקירתו - פשוט לא הגיוניים.

כאמור לעיל, גם המשנה ליועמ"ש, עו"ד אבי ליכט, (כפי שפורסמה עדותו בכלכליסט כאן), עולה שהוא (כטענתו בחקירה) לא רק שלא ידע מהעניין (מי חיבר את המסמכים לשלמה פילבר), הוא לא עודכן על כך מעו"ד דנה נויפלד, שהתקשרה לעדכן אותו (מצ"ב הקטע הרלבנטי מעדותו), ולא היה לו צל של מושג מי חיבר את המסמכים הללו.

עדותו של עו"ד אבי ליכט אינה מסתדרת בכלל עם העובדות מהסיבות הבאות:

- היו 2 שלבים בנושא זה. השלב הראשון היה הוצאת מסמך טיוטת המדיניות. המסמך הזה הועבר אליו והוא אישר אותו כפוף לשימוע (האישור היה למסמך המדיניות ולא למכתב, כפי שמופיע ומובן מעדותו).
- השלב השני היה המכתב, אותו הוא כנראה לא ראה מראש. הוא מבלבל בעדותו (אולי בכוונה), בין מסמך המדיניות למכתב.
- הוא הכיר, ככל הידוע, את עו"ד רשף היטב, גם משום שעו"ד רשף היה סגנה של עו"ד דנה נויפלד (שהייתה יד ימינו במשך שנים) ועמד במשך שנים רבות בקשרים שוטפים מול הפרקליטות ולשכת היועמ"ש, וגם מפני שעו"ד רשף שימש בעברו מ"מ היועץ המשפטי ועמד ישירות מול הפרקליטות ומשרד היועמ"ש בעבודתו השוטפת.
- הכי חשוב, היה זה, ככל המסתמן מהממצאים עד כה, עו"ד רשף עצמו, שהעביר לו את טיוטת המדיניות החדשה וביקש את הסכמתו... כך גם נובע מדו"ח מבקר המדינה. כלומר: הוא ידע היטב מה עושה עו"ד רשף, כי הוא קרא את מה שכתב לו ואישר לו זאת...
- גם בדיון שהתקיים בכנסת ביום 2.1.17, שלמה פילבר טען, שהוא עצמו ועוזריו עדכנו באופן שוטף את עו"ד אבי ליכט ("הייתה התייעצות"), ועו"ד אבי ליכט (דרך נציגותו שהייתה בדיון), הודה, שאכן זה היה כך, כמופיע בתצלומים כאן:

אני מעלה שתי שאלות. האם קוימה התייעצות עם אנשי היועץ המשפטי לממשלה? האם קוימה התייעצות עם ועדת הריכוזיות?

שלמה פילבר:

חיובי, הייתה התייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה. עם ועדת הריכוזיות לא, אבל התייעצנו עם אבי ליכט כבר לפני 3 חודשים.

זהבה גלאון (מרצ):

כאשר אתם עומדים בעיתוי הזה, כשמבקר המדינה עומד לפרסם דוח, להודיע על ביטול ההפרדה התאגידית? בסדר.

שלמה פילבר:

לפני 3 חודשים אבי ליכט אמר שככל שאנחנו עושים שימוע ציבורי אין מניעה מבחינתנו להתקדם במתווה שהצגנו.

אלידור בליטנר:

אני נציגתו של מר אבי ליכט. המוקד הוא בדיוק על מה שאמרת, שנדרש כאן שימוע. זה המוקד.

שלמה פילבר:

אנחנו נעשה שימוע.

זהבה גלאון (מרצ):

תעשו שימוע אחרי שכבר הודעתם. זה מעניין.

שלמה פילבר:

משפט אחרון. המכתב הזה יצא באישור של השר הנגבי אחרי 3 חודשי דיונים בתוך המשרד, כולל התייעצויות עם כל הגורמים הרלוונטיים, עם משרד המשפטים, והיו פגישות של השר הנגבי עם יושבי-הראש של חברות "סלקום" ו"פרטנר" ושורה ארוכה מאוד של תהליכים שנעשו.

עוזרת ראשית ייעוץ וחקיקה, משרד המשפטים **אלידור בליטנר**:

תודה. אני רוצה לומר באופן ברור, לא היה אתנו תיאום על המכתב הזה או על עיתוי ההוצאה שלו. עמדו אתנו בקשר לפני מספר חודשים.

כלומר: עו"ד אבי ליכט קיבל את טיוטת המדיניות החדשה, שהכין עו"ד אריק רשף (בסיוע של עדי קאהן גונן), אישר את המתווה החדש ואישר מבחינת שלמה פילבר להתקדם במתווה הזה - בכפוף לשימוע, והוצאת המכתב לבזק מאוחר יותר, לקראת סוף 2016, הייתה תוצאה נלווית של התהליך הזה, שהוא היה מודע לו בכל פרטי פרטיו, כבר מתחילתו. לכן, ההתכחשות שלו בעדותו למציאות הזו מעוררת שאלות כבדות ביותר.

עו"ד אבי ליכט היה חלק בלתי נפרד מ"הקליקה" כמפורט במאמר: "[אחד מראשי "קליקת הפרקליטים" פורש במפתיע. מה עם "התאומה" שלו?](#)", והוא זה ש"הצניח" את העוזרת שלו, עו"ד דנה נויפלד לתפקיד היועצת משפטית במשרד התקשורת, משרה, שעו"ד רשף ניסה להתמודד עליה ללא הצלחה. מאוחר יותר עו"ד דנה נויפלד מינתה לה סגנית (עו"ד ברוריה מנדלסון) ודחקה אותו לאחור, במחלקה המשפטית של המשרד (עד לפרישתו), ככל הנראה באישור ובגיבוי של אבי ליכט. הוא (אבי ליכט) היה מעורב בכמה וכמה פרשיות ושערוריות במשרד, כמפורט בכתבה הזו. ההיתממות שלו בחקירה, ממש לא מפתיעה. ככה "הקליקה" פעלה ופועלת.

כמוזכר בתחילת הכתבה, בעקבות החשיפה כאן (שהחלה בכתבה הקודמת), הוגשה תלונה ליועמ"ש (כאן), אישור קבלה - כאן, העברת התלונה לפרקליט המדינה - כאן), בנושא "התרמית המשפטית", לכאורה, (בה מעורבים: שלמה פילבר, עו"ד אריק רשף, תמי לשם ועו"ד דנה נויפלד, ככל הנראה, בידיעת: נש"מ, המשנה ליועמ"ש דאז אבי ליכט והשר צחי הנגבי), כמתואר בהרחבה לעיל.

בנוסף, הוגשה תלונה חריפה ביותר גם לנש"מ (הנמצאת כאן), עם כל המסמכים הרלבנטיים. בתלונה ביקשתי גם לבדוק מי בנש"מ נתן ידו לאישור התפקיד הפיקטיבי, שהוצמד לעו"ד אריק רשף.

למותר לציין, שתגובה טרם קיבלתי לא מהיועמ"ש ולא מנש"מ). ככל שאקבל תגובה, אעדכן בהתאם.

כלומר:

האיש הכי מרכזי והכי חשוב מבחינה משפטית בעניין המסמך של שלמה פילבר ("פרשת בזק") ו"המדיניות החדשה" של שלמה פילבר בשוק הקווי, עו"ד אריק רשף, כלל לא נחקר.

יש למישהו הסבר סביר לתופעה החמורה והמזעזעת הזו?

כדי להחמיר את הבעיה, אני חושף (כאמור בתחילת הכתבה, שכבר בעת שהחקירה התנהלה במלא המרץ, בתחילת ספטמבר 2017, העברתי (דרך דוברת הרשות לניירות ערך), מידע ספציפי וממוקד, בעניין "פרשת עו"ד אריק רשף". מצ"ב כאן פנייתי בנושא ואישור קבלת המידע ע"י הרשות החוקרת.

המידע הזה לא נחקר ועו"ד אריק רשף לא נמצא ברשימת העדים ושום עדות שהודלפה לא מזכירה אותו בשמו והוא לא קיים (אלא בתזכורת עקיפה, בלי שם ותפקיד, בעדותה של עו"ד דנה נויפלד).

הוא פשוט "הועלם" מתיק החקירה.

למה?

מי בפרקליטות החליט לא לחקור את המידע הזה ולהעלים אותו?

זה פשוט מדהים.

לסיכום:

התלונות שלי ליועמ"ש ד"ר מנדלבלוט, ולנש"מ, גם אם לא תיחקרנה, מצביעות בבירור היכן החלה תפירת תיק 4000. זאת, בצורך להעלים את החלק של הייעוץ המשפטי באישורי הרגולציה לבזק, מה שמשמיט את הבסיס לתיק 4000.

הרי אם יש אישורים משפטיים לכל מהלך אז למה נתניהו אשם במשהו?

תזכורת חשובה ביותר למי ששכח: מטרת חקירה היא קודם כל להגיע לחקר האמת.

שכחו את העניין הבסיסי הזה, בחקירה של "תיק 4000" בכל הנוגע לשר התקשורת דאז ופועלים כנגד העיקרון הזה, במסגרת ה"פוטש".

זה לא דבר "שיוורד בכביסה" ואפשר לשכוח ממנו או להתעלם ממנו. ממש לא.

וכפי שכבר כתבתי בעבר, הפארכסה המדהימה הזו, שנקראת תיק 4000 (בשונה מתיק בזק), מזמן הייתה אמורה להיסגר ואת מי שיש להעמיד לדין - זה את אלה שקשרו קשר ליצור ולפברק את ההתנקשות המשפטית הזו.

יש לנו כאן חשד, לכאורה, לתכנון "הפיכה שלטונית" באמצעות "פיברוק תיק", שקרים, ביזוי ראיות ועוד, שזה אוסף אדיר, לכאורה, של עבירות הקיימות בספרי החוק של מדינת ישראל.

תמוה ומזעזע, שלא נמצא ולו "צדיק אחד בסדום", שיש לו דיעה שונה בקשר לתיקים הללו בפרקליטות מיסוי וכלכלה ת"א, או בלהב 433, או בלשכת היועמ"ש. ללא ספק, זו "תסמונת יום כיפור" של גורמי האכיפה בישראל, שיוצרים חוקים יש מאין ותקדימים עולמיים, וזה "דגל שחור" לשלטון החוק והצדק, במדינה האמורה להיות דמוקרטית.

סיכום חקירת גורמי אכיפת החוק, כמפורט בכתב האישום, אין בו אפילו שמץ של עובדה אחת ברת תוקף, שניתן לבסס עליה דבר וחצי דבר, שיש בו אולי רק "ריח של פלילי", בכל הנוגע לשר התקשורת דאז - נתניהו.

אין כלום בתיק הזה ("תיק 4000") בנוגע אליו. ממש כלום.

לא היו שום הטבות רגולטוריות של נתניהו לקבוצת בזק בשום נושא (גם דוגמת "הטלפוניה הסיטונאית", "הדדיות" ו"השוק הסיטונאי") ובכלל נתניהו כשר התקשורת היה נגד בזק ולא בעד בזק. זה כבר תואר בכתבות הקודמות, כולל כל המסמכים מזמן אמת, המוכיחים זאת "שחור על גבי לבן".

כל הפעילות של נתניהו ואלה שפעלו אז תחתיו, וגם בגופים הרגולטוריים האחרים, בוצעו על פי החוק, בדיוק לפי החוק ולא סטו אפילו לא מילימטר אחד מהחוק ומהתקנות. היועמ"ש (הקודם והנוכחי) אישרו כל מהלך וכל צעד. ארמייה של יועצים משפטיים אישר את כל המהלכים של נתניהו והכל מתועד.

הכל "כשר לפסח" ו"כשר" גם לכל שאר ימות השנה.

לכן, "תפירת תיק 4000" כאן - זועקת לשמים.

יצרו כאן עבירות "יש מאין".

מעולם, בהיסטוריה של תהליכי האישורים הרגולטוריים הקיימים במשרד התקשורת, לא נעשו כל כך הרבה בדיקות, בדיקות חוזרות, הצלבות ואישורים, בצורה כל כך מקצועית ויסודית, עם הקפדה יתרה על כל פסיק בחוקים, בתקנות וברישיונות, כמו שנעשה בעסקה הזו.

אז מה רוצים מנתניהו? חוץ מ"תפירת תיק" לצרכי פוטש פוליטי, אין לי כל הסבר סביר וקביל.

נספח א'

למה אני ממשיך בסדרת הכתבות על תיק 4000 התפור?

למי ששואל אותי: למה אני ממשיך להתלונן, עם מסמכים המוכיחים מעשים פליליים, לכאורה, למרות שהם "נגרסים" בלשכת היועמ"ש \ פרקליט המדינה, אני משיב: אני לא אפסיק להאמין באמת. אני מאמין, שהאמת בסוף תנצח. גם אחרי מעל ל-20 פניות בעשור הנוכחי עם מסמכים "יצוקים בבטון" בלי סוף, שמצביעים על מעשי פליליים חמורים, לכאורה, בצמרת משרד התקשורת ובמיוחד בצמרת המשפטית של המדינה, מאומה לא נחקר, וזה די ברור, כי המוטו השולט בצמרת המשפטית של מדינת ישראל בעשור האחרון הוא: מה שלא ביבי לא חוקרים".

בגלל שאין בישראל מוסדות חוקיים לטיפול בעבריינות, לכאורה, של ראשי מערכות התביעה, הדרך היחידה לטפל בבעיה הזו היא בהקמת ועדת חקירה ממלכתית, או מה שיותר מהיר: "ועדת בדיקה משפטית" בראשות שופט בדימוס, שזה בסמכותו של שר המשפטים.

רק כך ניתן יהיה להגיע לחקר האמת, ל-Ground Zero: "נקודת האפס", שבה החלה "תפירת תיק 4000". בנקודת הזמן הזו, במחצית 2016, נתפר הייעוץ המשפטי הפיקטיבי לשלמה פילבר ועד היום מסתירים זאת ובכוונה. המדובר באישור המהלכים של שלמה פילבר ע"י היועצים המשפטיים לטובת בזק, מהלכים שנולדו מיזמתו העצמית, לטענתו - לטובת שוק התקשורת.

כל עוד אין בישראל שיטה משפטית לעצירת "מחוגי השעון" של ההתיישנות על מעשי הפרקליטות וראשיה, בעניין תיקי החקירה הללו בעניינו של נתניהו, כשתיק 4000 החל למעשה בדחיפה של "הארץ" (כמפורט כאן) והוא "העתק והדבק" מהפרסום השגוי של "הארץ", הטענה שמושמעת ע"י רבים וטובים, טענה של "תמתין להחלטה חלוטה בעניין תיק 4000 בבית המשפט", היא חסרת משמעות ונועדה להבטיח דבר אחד ברור: שלעולם הטענות של מעשי שחיתות ועבירות פליליות, לכאורה, הללו לא ייחקרו.

לפי מיטב המידע הקיים בידי, התפירה של התיק הזה החלה, כאמור, בנקודת הזמן, שיש בתלונה הטרייה שלי: יצירת שיטה פלילית, לכאורה, למתן "כיסוי משפטי" פיקטיבי למהלכים רגולטוריים במשרד התקשורת, בכל הנוגע לבזק ובעליה.

לכן, "התפירה" של "תיק 4000" נועדה בראש וראשונה להגן על ראשי הקליקה עצמם ולשלוט בפה של "עד המדינה" שלמה פילבר.

זה מוסבר בהרחבה בכתבה בסדרה תחת הכותרת: "תיק 4000: מתי, מדוע ואיך הוא הפך מ"תיק בזק" ל"תיק תפור ומחורר?".

מי שטוען, שיש להמתין עד סיום ההליכים המשפטיים (כל שיהיו ויתנהלו במלואם, מה שייקח שנים) בעניינו של נתניהו, כדי לחקור (או להקים ועדת חקירה ממלכתית) אם יש תופעות של "תפירת תיקים", אומר דבר אחד ברור: לעולם לא ייבדק נושא "תפירת תיקים בישראל".

למה? כי בסיום ההליכים המשפטיים החלוטים בעניינו (ככל שיהיו), תהליך, שיכול להימשך בין 4 ל-10 שנים (עקב היקף העדים והראיות), כל עבירה ככל שהייתה בעניין "תפירת תיקים", לא תוכל להיבדק, כי תחול עליה התיישנות. לא נעשה ולא ייעשה שום מהלך לעצירת "שעון ההתיישנות", בלי ועדת הקירה ממלכתית. בנוסף, אלו שעסקו ב"תפירת התיקים", כבר מזמן לא יהיו בתפקידם. רובם יהיו כבר בפנסיה, או "ילכו לעולמם כדרך כל בשר" (כי לדרגות הבכירות בפרקליטות ובלשכת היועמ"ש, מגיעים בגיל יחסית די מבוגר). ולכן כל מהלך של ברור \ חקירה בעניינם, בגיל כזה, אחרי פרישה מהשירות הממשלתי, או אחרי שהלכו לעולמם, הוא חסר כל היבט ומשמעות מבחינה ציבורית וממילא לא יתבצע, בגלל התיישנות.

השקר הגדול: יש לנו בעיה, לכולנו. אין שום בית משפט בישראל שמוסמך לעסוק ב"תפירת תיקים" ("סגירת תיק" לא ראויה ומושחתת, היא הצד השני והמשלים של "תפירת תיק"). פשוט משקרים לציבור שבית המשפט יעסוק בתפירת התיקים הללו. אין דבר כזה במערכת החקירה, התביעה והשפיטה שבישראל, בשונה מכל העולם הנאור. הניצחון של "הקליקה" הוא בעצם הגשת כתב אישום הנחזה להיות חמור - בתקווה שנתניהו ייפול מכסאו בגלל זה - ולא בבחירות.

ברור, שבית המשפט יחליט לגבי כתב האישום שהוגש כנגד נתניהו ועוד כמה מעורבים בפרשה. אין ספק בכך, כי זה התהליך החוקי שיש בישראל.

אבל אצלי זה לא הנושא של סדרת הכתבות. אני, כאמור בסדרת הענק, שאני מפרסם וחושף, בכלל לא מתעניין בתהליכים המשפטיים האישיים של נתניהו. בשביל זה יש לו עורכי דין ויועצים.

אני עוסק בנושא אחר לגמרי ושמו: "תפירת תיקים". זה קרה ויכול ליפול על כל אזרח במדינה. הנושא הזה פשוט נכנס לתחום שבו אני עוסק מעל ל-22 שנה, סביב השעון. נושא שאני בקי בכל פרט ופרט שיש והיה בו. חשוב להדגיש שוב ושוב, אין שום בית משפט בישראל המוסמך לדון ב"תפירת תיקים", כי הפרקליטות והיועמ"ש (וכל אלו שתחתם), חסינים חסינות מוחלטת, שאינה קיימת בשום מקום בעולם. פשוט מטעים את הציבור שיש איזה מנגנון של טיפול כלשהו ב"תפירת תיקים" בישראל.

כיום, אחרי כל החשיפות (והחשיפות, שעדיין תחת צווי איסור פרסום), לגבי מה שנעשה בצמרת המשפטית של ישראל, רבים וטובים מתחילים להבין לאיזה תהום מדינת ישראל נפלה בתחום ההתנהלות של הצמרת המשפטית של המדינה. מי שדואג לחסינות של עצמו זה לא אחר מהיועמ"ש הנוכחי וכמה מחבריו בעבר ובהווה. זו המציאות.

ההדלפות ב**כלכליסט** ובכלי תקשורת אחרים, שוב ושוב, מוכיחות "שחור על גבי לבן", שתיק 4000 הוא תיק תפור, מתחילתו ועד סופו. עוד כתבות, שתפורסמה בקרוב, מחזקות שוב ושוב את הממצאים הללו, שאני חשפתי וחושף כאן.

ניכר מכתב האישום של תיק 4000, שהפרקליטות והיועמ"ש פועלים כאן ב"שיטת מצליח". הם דחפו בלי כל סדר או היגיון, עשרות רבות של סעיפי אישום (133 סעיפים בתיק 4000 לבדו, ועוד 56 סעיפים בנספח לתיק 4000), עם מאות (333) עדים, רק מהצד של התביעה.

זאת, בתקווה שאולי איזה סעיף אחד או יותר, יתברר כנכון, או נכון למחצה, במהלך הדיונים בבית המשפט (או שהנאשם יבקש "עסקת טיעון", או אולי יודה בכמה סעיפים). מכאן, הם הקטינו את סיכויי נתניהו לצאת זכאי, או ללא קלון, בבית המשפט, ע"י גיבוב של אוסף אדיר של ספינים, שטויות, שקרים ופיבורקים, חסרי כל קשר למציאות ולחוקי מדינת ישראל. ככה "הקליקה" תפרה את תיק 4000 לנתניהו, במסגרת מה שמכונה "פוטש" (ניסיון הפיכה שלטונית באמצעים משפטיים מפוברקים).

בכתב האישום מצאתי עד כה לא פחות מכ-50 טעויות מהותיות בעובדות. לפחות 50 שקרים הסותרים מסמכים ברורים ועובדות ברורות המוכרות לי מזמן אמת, כי כיסיתי את כל הנושאים הללו במסגרת Telecom News בזמן אמת ואגרת מסמכים ועדויות בזמן אמת (רק לא ידעתי אז, שיאשימו את האיש הלא נכון).

עד כה הצגתי בסדרת הכתבות על תיק 4000, כ-1,500 מסמכים מקוריים, צילומים וקטעי עדויות של עדים, שכמובן לא נחקרו.

בכתב האישום יש את אותן גיאות, שמצאתי בכתב החשדות, ונולדו בכתב האישום **עוד כמה שקרים חדשים**. זאת, מעבר לתוספת "היסוד הנפשי", שנזרע בשפע - בכל רחבי המסמך המפוברק הזה.

היות וזה בלתי אפשרי מבחינה מעשית, להציג בכתבה אחת את כל 50 ויותר השקרים הנמצאים בכתב האישום, פרסמתי ביהד עם אלי **ציפורי** כתבה מיוחדת, שפורסמה כאן באתר תחת הכותרת: "**האמת המוסתרת מהציבור בתיק 4000: פירוט 20 שקרים / אלי ציפורי ואבי וייס**".

גם כך, פירוט ה-20 שקרים הראשונים, יצא די ארוך. מאז פרסום הכתבה הזו, קיבלתי עוד כמה מסמכים ועדויות, שמחזקים את החשיפות שלי, והם ייחשפו לציבור בכתבות הבאות. זאת, לאחר כל הבדיקות וההצלבות שאני מבצע, לגבי כל מסמך המגיע אלי.

עד היום - לא ראיתי שום מסמך סותר. מה שכן ראיתי, הם עשרות רבות של פרסומים שקריים, של "מדבררי הפרקליטות" ופרשנים לרגע, שאין להם צל של מושג בעולם רגולציית התקשורת ומה התרחש בזמן אמת בכל מה שמתואר בתיק 4000.

בכתבה כאן חשפתי כיצד מנגנון השקרים הזה פועל: מתעלם ממסמכים מזמן אמת, חוקר "חפיף", לא חוקר את האנשים הכי מרכזיים בכל נושא, לא מתייעץ עם מומחי רגולציה כדי לבחון את תהליכי הרגולציה בתקשורת, לא מאמת את העדים מול מסמכים סותרים, מתעלם מכל מסמך ועדות סותרת. **מנגנון תפירת תיקים** מדהים ומזעזע בהיקפו.

די בקרוב אחזור ואמשיך לפרט את שאר עשרות הרבות של השקרים הנמצאים בכתב האישום, מה שמוביל אותי (וכעת, סוף סוף אחרי שנים בהן

אני עסוק כמעט סביב השעון בנושא הזה, יש עוד רבים וטובים הסבורים כמוני, למסקנה החד משמעית והחד-ערכית ומתועדת בכמות אדירה של מסמכים ועדים, שמדובר ב"תיק תפור" בחוטים גסים.

לעניות דעתי, הגיעה העת להתעסק בחסינות המוחלטת של עו"ד ד"ר אביחי מנדלבלויט, היועץ המשפטי לממשלה, שנטל לעצמו חסינות בנושאים רבים (ובמרכזם החסינות המופעלת באמצעות "צו איסור פרסום" על "הקלטות פרשת הרפנו"), ופחות לעסוק בחסינות של נתניהו.

פניית נתניהו בעניין חסינותו (כאן), הפכה לצחוק ולפארסה ענקית, בחסות "הקליקה" וכל חברי כת "רק לא ביבי", מה שהוביל לביטול בקשת החסינות מצד נתניהו, בדיוק כמו הצחוק מהכל, שנעשה בשימוע לנתניהו, ע"י היועמ"ש והפרקליטות.

לעניות דעתי, הציבור וגם כלי התקשורת, אמורים לשאול שאלות נוקבות בעניין החסינות של ד"ר מנדלבלויט והחסינות של כל "הקליקה", שחוקרת רק את מה "שבא לה", ומתעלמת מכל מה שסותר את זה, או עלול להפריע לה ולשקריה (כמפורט, למשל, בכתבה האחרונה: "למה לא נפתחה חקירה ב"תיק 5000" ומתבצע שימוע נוסף של הטבות ל-IBC?".

היועמ"ש ד"ר מנדלבלויט הוא כיום המכשול החמור ביותר לשלטון החוק בישראל.

0 תגובות

מיון לפי הישנות ביותר

הוסף תגובה...

פלאגין התגובות של פייסבוק

SHARE

הגב בשם: אבי וייס (אנונימי?)

הוסף תגובה

תגובות: (צפה ב- 0 תגובות בעמוד זה)

מאת: <TelecomNews <AviW@telecomnews.co.il
נישלח: יום שישי 17 ינואר 2020 19:09
אל: 'shanisa@csc.gov.il'; 'ofraye@csc.gov.il'; 'aviha@csc.gov.il'
עותק: "דוברות נציבות שירות המדינה (dover@Civil-Service.gov.il) (dover@Civil-Service.gov.il)"; "דוברות נציבות שירות המדינה (sigalav@civil-service.gov.il) (sigalav@civil-service.gov.il)"; 'ariegr@csc.gov.il'; 'service.gov.il'; 'עדנה אלפסי'; 'אריה גרינבלט (ariegr@csc.gov.il)'; 'saritmi@Civil-Service.gov.il' (sigalav@civil-service.gov.il)";
נושא: תלונה משמעתית כנגד בכירים בצמרת משרד התקשורת כנראה בגיבוי של בכירים בנציבות שירות המדינה בהקשר של מה שאני מכנה "פרשת עו"ד אריק רשף"
קבצים מצורפים: __אריק רשף ציון כהן.Telecom News.pdf; Arik Reshf 1.pdf; Ground Zero - _נקודת האפס_ - jpg; שבו החלה תפירת תיק 4000 נחשף.pdf; היתה שיחה לא נעימה. פילבר אמר שהוא ילך לי על הראש.pdf; מענה לפונה בקשה 2021-19-0052 מועדים נויפלד ורשף.pdf; עדות דנה נויפלד אריק רשף. jpg; 2020-01-13_103937 אישור קבלת התלונה אריק רשף.pdf; yoetzMishpati1@justice.gov.il_68890.pdf; מענה לפונה בקשה 2021-19-0052 מועדים נויפלד ורשף.pdf
חשיבות: גבוהה

שלום רב לאגף המשמעת, נציבות שירות המדינה.

1. בעקבות פרסום עדותה של עו"ד דנה נויפלד, יועמ"ש משרד התקשורת (פורסם [בכלכליסט ב-8.12.19](#) – מצ"ב גם ב-PDF), נחשף בתוך עדותה תרגיל לכאורה פלילי, שבוצע אז בצמרת משרד התקשורת, בו הסגן שלה, עו"ד אריק רשף, שהיה אמור לצאת לגמלאות, קיבל הצבה בתקן של עובד רישוי שנפטר (ציון כהן ז"ל), אבל למעשה ובפועל מעולם לא הגיע ליחידת הרישוי והוא שימש יועץ משפטי צמוד למנכ"ל משרד התקשורת דאז - שלמה פילבר.

2. בזמן אמת, חשדתי שיש כאן דבר "מסריח", לאור המידע שקיבלתי בזמנו, אבל קיבלתי ממשרד התקשורת תשובות שקריות – המצ"ב, כאילו עו"ד אריק רשף קיבל הארכת שירות אחר מועד הפרישה לגמלאות באישור רשמי, בתור עובד רישוי. התשובות שקיבלתי מצ"ב וכ"כ מצ"ב אישור משרד התקשורת (לפי חוק חופש המידע), שזה התקן שבו עו"ד רשף הוצב אחרי מועד הפרישה לגמלאות: עובד רישוי: "ממונה אישור יבוא ציוד".

כך, עו"ד רשף, במקום לפרוש לפנסיה מתפקיד סגן היועצת המשפטית, מונה בתרמית (לכאורה) ע"י תמי לשם, שהייתה בזמנו סמנכ"לית בכירה למשאבי אנוש במשרד התקשורת, לקראת מחצית שניה של שנת 2016 ל"ממונה אישור יבוא ציוד", אך למעשה שימש עוזרו המשפטי של מומו פילבר (כיום במעמד "עד מדינה") והכין בעצמו עבור מומו פילבר את כל הניירת המשפטית בנוגע להפרדה המבנית בין בזק לים והמדיניות החדשה כביכול של משרד התקשורת, מה שנמצא שבמוקד "תיק 4000". הוא לא נחקר, גם לא כל המעורבים האחרים, בעניין שערווייתי זה, שלא היה יכול לצאת לפועל - ללא אישור נש"מ.

3. כל הפרשה הזו מתוארת באריכות ולפרטי פרטים [בכתבה כאן](#), עם כל הלינקים לכל המסמכים הנוספים הנלווים שלא צרפתי כאן, הכתבה נמצאת גם בקובץ ה-PDF שצרפתי למייל כאן. אולם, יותר נוח לקרא את הכתבה ישירות מהאתר.

4. הגשתי כבר תלונה ליועמ"ש (מצ"ב ומצ"ב גם אישור קבלתה). תשומת לב ל"הנחיות היועץ המשפטי לממשלה, הליכים משמעתיים נגד עובדי המדינה". שם מוסבר ומפורט הקשר בין עבירה פלילית לעבירת משמעת. תשומת לב שחלק מהמעורבים בפרשה, דוגמת תמי לשם היא עדיין עובדת מדינה, עו"ד דנה נויפלד עדיין עובדת מדינה ומי שאישר את המהלכים הללו בנש"מ - גם הם עובדי מדינה, כך שהחוק, התקשי"ר והנחיות היועמ"ש והכללים לגבי עובדי מדינה עדיין חלים עליהם.

כמו כן, מצוין בהנחיית היועמ"ש שניתן להגיש תלונת משמעת נגד עובד **עד שנתיים לאחר שהדבר הובא לידיעת השר וכו'...**. מאחר ועד היום המעורבים טענו שלא ידעו שעו"ד אריק רשף לא באמת עוסק ברישוי, אז בעצם, לשיטתם, הדבר נודע לכולם רק כעת, עם חשיפת עדותה של עו"ד דנה נויפלד. שפורסמה בכלכליסט ב-8.12.19, אזי ההגדרה של "לעבירות המשמעת נקבעה תקופת התיישנות קצרה והיא: שנתיים מהיום בו נודע על המעשה לאחד הגורמים המנויים בסעיף 64 לחוק", יכולה להיחשב כיום הפרסום בכלכליסט, 8.12.19, כמועד שבו נודע על ביצוע העבירות הללו, או לחילופין מהיום שנודע ליועמ"ש על כך, וזה היום ששלחתי לו את התלונה המפורטת בנושא ואישר קבלתה – 17.12.19.

5.. יודגש שאין זו תלונה ראשונה בענייני הפעילות של **תמי לשם**, עו"ד דנה נויפלד, וצמרת משרד התקשורת, בידיעה וגיבוי (או חיפוי) של נש"מ. כנראה התלונות הקודמות לא טופלו בכלל, או לא טופלו נכון, כך שהמעשים הפסולים **הללו נמשכים**, עד עצם היום הזה.

אודה לטיפולכם המסור, לאור חומרת המסכים והראיות שיש כאן.

בברכה

אבי וייס

אבי וייס M.Sc

עורך ראשי

חדשות טלקום, מחשוב וטכנולוגיות

TelecomNews

www.TelecomNews.co.il

AviW@TelecomNews.co.il

054-4660805

Telecom News
חדשות טלקום מחשוב וטכנולוגיות

TelecomNews